FULL OFICIAL DEL DILLUNS
DE BARCELONA

DILLUNS, 12 DE FEBRER DEL 1934 — ADMINISTRACIÓ: CASA DE CARITAT, MONTALEGRE, NUMERO [illegible] BARCELONA TELEFON 2477[illegible] — NUMERO 425 — 10 CENTIMS

A L'ENTORN DE LA NOVA LLEI DE MUNICIPIS

MANIFESTACIONS DEL SENYOR PERE COMES

El nou règim de la vida municipal. - La retirada de Lliga Catalana del Parlament. - La tasca de la Federació de Municipis Catalans. - Orientació financera de l'Ajuntament de Barcelona. - El problema cultural.

Ha quedat constituït i ha començat a funcionar el primer Ajuntament de Barcelona i tots els Ajuntaments d'arreu del nostre país d'acord amb les lleis dictades per la Catalunya autònoma.

En marxa, doncs, tot l'articulat de la Llei municipal aprovada pel Parlament de Catalunya, hem cregut interessant entrevistar-nos amb el diputat, membre de la Junta Consultiva de la Federació de Municipis Catalans i ex-regidor de la ciutat de Barcelona, senyor Pere Comas, per tal que ens fes algunes manifestacions sobre els avantatges i inconvenients que pugui presentar el nou règim municipal, altra totes aquelles qüestions de positiu interès davant la política del moment.

Heus ací com ha contestat a les nostres preguntes:

—El nou règim municipal, fet a base de la Llei Municipal en la part aprovada pel Parlament sense ésser perfecte, crec que és el que reuneix més garanties per una bona administració municipal.

Cal tenir present que la Llei s'ha aprovat fins ara amb l'acord complet de totes les fraccions polítiques representades a la Cambra i, per tant, amb el concurs decidit de les oposicions, comptant-hi la de la Lliga Catalana fins el moment que s'ha retirat, crec que erradament, de les tasques parlamentàries.

En l'elaboració de la Llei Municipal hi han contribuït, en primer lloc, distingits representants i tècnics del moviment municipalista, com Josep Maria Pi i Sunyer, Frederic Culí i Verdaguer, Francesc Pujols Germà i altres que també són professors de l'escola d'Administració Local que sosté la Generalitat.

L'avant-projecte va ésser elaborat per la Comissió Jurídica Assessora. Després va passar al Consell de Govern de la Generalitat, el qual el va trametre, previ l'estudi corresponent, a la Cambra. La Comissió Parlamentària, de la qual m'honoro en formar part, va estudiar el projecte del Govern molt detingudament i, com us deia, amb el concurs de les oposicions. Això ha fet que a través de les deliberacions de la Cambra s'hagi treballat de pressa. Tinc interès en fer-ho constar així per sortir al pas de certes opinions que han suposat que la Llei era poc discutida i, per tant, poc meditada. Encara, però, els diputats la millorarem, i em permeto assegurar que donarem a Catalunya i als seus Ajuntaments un cos legal que podrà servir de model i rendirà la màxima eficàcia.

Com és de suposar, l'Ajuntament de Barcelona té en aquesta Llei una regulació especial perquè no hem d'oblidar que a la nostra ciutat hi viu més d'una tercera part de la població total de l'Estat autònom, cosa que té per conseqüència que aquesta gran aglomeració barcelonina tingui matisos i interessos molt distints de les altres poblacions que la segueixen, la més poblada de les quals no ultrapassa gaire de 50,000 habitants.

—Quin és, en línies generals, el contingut de l'articulat ja aprovat de la Llei Municipal?

—La part aprovada de la Llei arriba fins a uns dos-cents articles. Tracta de l'estructuració del Municipi, en les seves diferents categories, amb règims variats que van des del sistema de Consell obert fins al de Consell de Govern; de l'agregació i segregació de termes municipals; de la municipalització de serveis; del patrimoni municipal, etc.; però falta aprovar aspectes tan importants com el del personal, en les seves diverses categories; les finances i recursos del Ajuntaments; el procediment administratiu; els recursos contra els acords municipals, etc.; matèries que comportaran un gran estudi i potser forta discussió sobretot si la minoria de Lliga Catalana — que com cal suposar sustenta punts de vista diametralment oposats als nostres — es reintegra al Parlament...

—I a propòsit, ¿què opineu sobre l'actitud de Lliga Catalana i la repercussió que aquella pugui tenir respectes les tasques del Parlament?

—Crec convenient afirmar que no tenen raó els que assenyalen al nostre Parlament una vida precària, per l'absència de la Lliga. El fet que no ens acompanyin en els nostres treballs no determina de cap manera una imperfecció d'aquests, perquè la Lliga, en general, encara que diu collaborar allò que acostuma a fer és una tasca d'obstrucció i de ralentiment, puix que forma part del seu programa el pla d'entrebancar, en tot el que sigui possible, tota obra constructiva que puguin fer les Esquerres.

En el nostre Parlament, malgrat la important majoria d'Esquerra Republicana, hi resta una oposició decidida per part de la minoria de la Unió Democràtica i dels radicals autònoms. Les altres minories, encara que coaligades i desitjoses de collaborar per patriotisme i esquerrisme a l'obra de la majoria no deixen d'exercir un control molt eficient, sense les reserves mentals que sempre tenen els regionalistes.

De la minoria a la qual pertanyo puc dir que té representació en totes les Comissions parlamentàries i que fiscalitza lleialment l'obra que puguin fer la minoria la qual té per al Partit Nacionalista Republicà d'Esquerra les consideracions degudes.

Ara mateix, i pel que a mi fa referència, tant a la Comissió de Cultura com a l'especial de la Llei de què abans parlava, hi poso tot el que jo pugui donar d'útil i profitós per al país. Els diputats companys meus de la majoria gairebé acullen sempre

Ministerio de Educación, Cultura y Deporte

les meves aportacions i, en cas de rebutjar-les, ho fan amb aquells raonaments recolzats en un programa just i ponderat.

El Parlament farà una obra considerable i l'està fent ja. Tinc l'esperança fonamentada que aquest any, ultra els Pressupostos, aprovarem la Llei del Tribunal Superior de Catalunya, la de Contractes de conreu, la municipal, l'electoral, la del referèndum i la comptabilitat, com a més importants. Portem aprovades ja, a part d'un bon nombre de Lleis especials, la de l'Estatut interior de Catalunya, la de Pressupostos vigent, la de Cooperatives i una part important de la Llei Municipal.

Cal tenir en compte que va començar a funcionar, de fet a començaments de l'any passat. Mai cap Parlament, ni del vell règim ni de l actual República havia fet una obra tan copiosa.

— Avantatges que posseeix, al vostre entendre, el nou règim municipal?

— Tinc la seguretat que la nova Llei Municipal portarà grans avantatges als Municipis i, en especial, al de Barcelona.

Ací, el sistema de Consell de Govern concentra en poques mans i més escollides capacitats, la iniciativa i la direcció dels interessos de Barcelona. El nou règim evitarà aquell confusionisme i aquell malgastament de temps de les sessions d'abans, en les quals cada regidor s'acostumava a sentir un tribú i consumia hores i hores en les discussions més bizantines.

Ara, amb la separació del poder executiu — representat pel Consell de Govern — i del poder legislatiu — representat pel Ple — el regidor tindrà una funció semblant a la del diputat i no podrà erigir-se, o li serà molt difícil fer-ho, en gestor dels interessos de barriades, carrers o de simples particulars. Confiar, com abans, una administració pública a cinquanta persones elegides a base de casinets o de centres, creats sovint amb vistes a aquesta finalitat, havia produït resultats lamentables.

Aquest defecte s'explicava quan al país, orfe de govern i de Parlament propis i amb l'Estat central confiat a la vella política, es necessitava una mena d'Assamblea política on es discutissin les qüestions de palpitant actualitat. Reformant, però, tot allò, el Municipi, sense abandonar en absolut l'aspecte polític en el sentit més noble de la paraula, i ha de dedicar, per damunt de tot, a administrar Barcelona. Quant als Municipis de fora, la nova Llei els permetrà reforçar llurs hisendes avui tan esquifides i desprendre's d'una colla de tuteles d'organismes superiors que els mantenien en una mena d'incapacitat. La immensa majoria d'Ajuntaments de Catalunya tenen una bona administració i el que han treballat aquests organismes es veurà en l'exposició municipalista que la Federació de Municipis de Catalunya pensa celebrar la tardor d'enguany probablement en un dels millors palaus de Montjuïc.

No sabria amagar, sobretot ara que he deixat de formar part de la seva Junta Directiva per passar a la Consultiva, la importància d'aquesta Federació de Municipis ni la seva obra tan meritòria. Gràcies als meus companys, la Federació ha intervingut i intervé en la confecció de la Llei municipal i és altament considerada pel Govern català i pel de la República fins al punt que per primera vegada li ha estat reconeguda personalitat oficial concedint-li tres representants a la Junta regional de l'Ensenyament primari que, dintre Catalunya, representa el Ministeri del ram.

Aquesta Federació serà el millor instrument per a clevar i ennoblir la vida municipal encara tan endarrerida en els pobles rurals; ella té els departaments necessaris per aconsellar els Ajuntaments gratuitament en totes les qüestions que li vulguin sotmetre, tant jurídiques, com tècniques, com pràctiques i, finalment, no dubto que no passarà molt temps en comptar dintre seu amb la immensa majoria de Municipis catalans.

— Quina orientació creieu que cal imprimir a les finances municipals?

— Entenc que l'Ajuntament de Barcelona — ja ho he dit algunes vegades en públic — ha de consolidar coses existents més aviat que crear-ne de noves. L'estat de les finances de la ciutat requereix una desgravació de càrregues puix que els ingressos difícilment podrin ésser augmentats. Barcelona és una població rica i no l'ha d'espantar l'important deute municipal que s'apropa als mil milions de pessetes, però seria fatal no solament incrementar-lo sinó deixar d'anar tot seguit a una reducció. Cal, per això, restablir, com més aviat millor, l'amortització de títols que, per necessitat, es va haver de suspendre, i destinar quantitats, el més quantioses possible, a amortitzacions extraordinàries. Les despeses s'han de reduir traspassant a la Generalitat i a l'Estat central els serveis que els pertoquin els quals han estat fins forçosament atesos per l'Ajuntament.

No s'ha de crear ni una plaça més de funcionari sinó anar a una distribució intelligent dels actuals, portant els que no treballen, o treballen poc, als llocs on hi ha més teina i es treballa massa pel reduït nombre de funcionaris amb què es compta. Una vegada efectuada aquesta distribució, i tenint en compte l'absoluta majoria de les esquerres coaligades es podria tornar a emprendre aquell projecte de pressupost de 1932 en el qual es preveia una amortització de personal mitjançant excedències forçoses, projecte que va fer fracassar la unió de les minories radical i regionalista.

Si això es fes en aquests dos anys primers, crec que el nou Ajuntament mereixeria l'aplaudiment unànime de la ciutat. Una vegada consolidada la situació econòmica, s'obren totes les perspectives i tots els projectes es fan realitzables. Dels mateixos ingressos actuals se'n pot treure, encara, molt millor rendiment perfeccionant els organismes de recaptació i perseguint tota mena de frau.

Penso que les Esquerres indran ben present el principi establert en els seus programes: que els impostos han de gravar el ciutadà que pot pagar-los i que aquests recursos cal destinar-los, en bona part, a serveis necessaris per als ciutadans mancats de recursos. L'Ajuntament actual em mereix confiança perquè compta amb persones que li podran donar tota l'eficàcia que els ciutadans de Barcelona desitgen.

—Per acabar; com creieu que cal enfocar l'obra de cultura?

—Pel que fa referència a Cultura — Comissió que vaig presidir durant molt temps i de la qual he format part prop de tres anys — crec que hauria de concentrar els seus esforços a l'ensenyament primari — funció genuïnament municipal — fins que l'Estat autònom pugui encarregar-se'n.

Tenint en compte, però, que l'Ajuntament no pot suportar noves despeses caldria que es desprengués, passant-ho a la Generalitat, d'aquelles funcions de naturalesa distinta. Tothom sap que el principi general de la democràcia sobre l'ensenyament primari obligatori i gratuit, és un somni a Barcelona com a tot el país. Els infants pobres no tenen escola: l'Estat les subministrarà d'una manera molt deficient.

Si tota la quantitat consignada en el Pressupost municipal vigent fos destinada a aquesta atenció essencial i es rebés la tercera part de les subvencions amb què l'Estat ha protegit el Municipi de Madrid, per exemple, el problema desapareixeria. Per ara, però, no es veu un arranjament immediat a la qüestió. Cal creure que la novella Junta regional de l'ensenyament primari que n'està encarregada, la resoldrà amb rapidesa i bon sentit.

Sempre s'haurà de retre a l'Ajuntament de Barcelona l'homenatge que es mereix per la seva funció cultural. Sense ajut de cap mena i sense cabals propis ha fet per l'ensenyament primari serveis que altra gent obligada ha desatès.

Caldria no parlar-ne gaire en públic i obrir moltes escoles, perquè a Barcelona hi ha al carrer més del doble d'infants que no pas a les aules.

AL CENTRE REPUBLICA RADICAL DEL PORT I CAN TUNIS

Amb un acte polític que tingué lloc ahir a la tarda, commemorà el Centre Republicà Radical del Port i Can Tunis l'aniversari de la proclamació de la primera República espanyola i els seus homes. Hi pronunciaren parlaments, commentant aquelles efemèrides, la senyora Emperança Garcia, i els senyors Morata, Cardona, Gonzàlez, Soler, Nart, Garcia (Vicenç) i Bové. Tots foren molt aplaudits pel nombrós auditori.

L'HOMENATGE PERMANENT A L'«AVI» DELS CATALANS

Les visites a la tomba de Francesc Macià

El nombre de persones que durant els dies feiners visiten la tomba del que fou primer President de la Generalitat restaurada, Francesc Macià, fou, naturalment, ahir, diumenge, superat per una enorme afluència de visitants.

En conjunt, el nombre de ramells i corones aconseguí ahir la xifra de cent-cinquanta.

Entre els que desfilaren per la plaça de la Fe del Cementiri nou i reteren nou tribut d'homenatge a l'egregi català desaparegut, cal esmentar el comandant dels mossos d'Esquadra, senyor Pérez Farràs, la seva muller, senyora Elisabet Coëmans de Pérez Farràs, i llur filla. La senyora Coëmans diposità damunt la tomba del President Macià dos ramells de flors, un d'ells amb les llaçades belga i catalana, obsequi del President de la Generalitat, senyor Companys, i del president del Centre d'Esquerra de Sant Andreu, amb motiu d'un concert de violí que donà l'esmentada senyora en aquell centre.

També els alumnes de les Escoles Municipals, primera i segona, d'Hospitalet, amb els mestres senyors Caire i Coma; el Centre d'Esquerra de Vilanova de Bellmunt; el Grup femení, del Centre d'Esquerra Republicana de Sant Gervasi, acompanyat de la senyoreta Bergalló, i el Centre Cultural Art i Ciència.

L'esmentat grup femení diposità entre els ramells una bandera catalana, amb un cor brodat al mig, en el qual es llegeix: «Avi: Hem guanyat; a vós ho devem. Que el vostre esperit ens guiï».

Entre les moltes inscripcions que hi han estat ajuntades a les corones hi ha el següent escrit: «Els suriencs us recorden amb tota la vostra ànima. Sou mort, però nosaltres diem: Visca Macià. — L'Ajuntament de Súria!»

Cas que s'ha repetit altres vegades, com ja s'ha fet notar, és el d'uns nuvis que, casats ahir al matí, poca estona després eren davant la tomba, on deixaren el ramell del nuviatge.

✝

JOSEP BERNAUS I FAYA

NATURAL DE TREMP

Ha mort després de rebuts els Sants sagraments i la Benedicció apostòlica

(D. E. P.)

Els qui el ploren: esposa Elvira Forges, mare Matilde, germans Antònia, Esteve i Ramon, pare polític Antoni Forges, germans polítics, nebots, cosins i els altres familiars, en assabentar els seus amics i coneguts de tan sensible pèrdua els preguen el tribut d'un record en llurs oracions i que se serveixin assistir a la casa mortuòria, carrer de Pere Serafí, n.º 22, avui, dilluns, a les tres de la tarda, per tal d'acompanyar el cadàver a l'església de Jesús, de Gràcia, i després al Cementiri de Les Corts.

NO ES CONVIDA PARTICULARMENT

✝

JOSEP BOSCH i OLIVER

Morí ahir, dia 11 dels corrents, a Sant Sadurní d'Anoia a l'edad de 62 anys

Després de rebuts els Sants Sacraments i la Benedicció apostòlica

A. C. S.

La seva afligida esposa Carme Torrents, filla Pilar, fill polític Rafael Valls, nét Josep, germà Agustí, germans polítics, nebots, cosins i família tota, en assabentar llurs amistats i coneguts tan irreparable pèrdua, els preguen una oració i que se serveixin assistir a l'acte de l'enterrament que s'efectuarà avui, dia 12, a les tres de la tarda, per a acompanyar les seves despulles a l'església parroquial, i seguidament a la seva darrera estada.

Sant Sadurní d'Anoia, 12 de febrer del 1934.

Sortida del tren: Baixador Passeig de Gràcia. 12.45.

Ministerio de Educación, Cultura y Deporte

EL CENTRE DE DEPENDENTS

En l'assemblea d'ahir es ratificà la confiança al Consell Directiu per una majoria de 552 vots, en un total de 2,788 votants

La posició de les dues tendències

LA VOTACIÓ

L'Assemblea del Centre de Dependents anunciada per al dissabte i diumenge havia despertat gran expectació, no solament entre els socis de l'esmentat Centre, sinó que arribà a apassionar tots els elements de la classe mercantil barcelonina. Aquesta assemblea general havia estat convocada per tal que es ratifiqués la confiança al Consell Directiu, davant una determinada campanya empresa per la minoria d'oposició del Cadci, censurant la conducta dels dirigents amb motiu de la passada vaga de la dependència mercantil.

L'expectació culminà en la sessió d'ahir al matí, la qual fou destinada solament a votació.

L'hora de la votació havia estat assenyalada per a les deu, i a aquesta hora bon nombre de socis feien ja cua per tal d'emetre el seu vot.

L'animació fou extraordinària durant tot el matí, especialment de dotze a una, fent-se gairebé impossible l'accés al local del Cadci.

Davant del Centre, a l'entrada de l'estatge i a totes les dependències gran nombre de socis formaven grups que comentaven les incidències de la votació. Aquesta, malgrat l'apassionament que havia despertat, transcorregué amb tota normalitat, sense que es registrés cap incident.

L'entrada al Centre era permesa solament als socis, i la votació s'efectuà a la sala d'actes, on s'havien instal·lat prèviament sis urnes. Les meses eren presidides per un membre de la directiva, i la votació controlada per individus de la minoria d'oposició.

A les dues de la tarda començà l'escrutini, que durà fins a dos quarts de quatre.

El resultat fou el següent: Votaren la confiança al Consell directiu, 1,667 socis; en contra, 1,115 i 6 papeletes en blanc.

DESPRÉS DEL RESULTAT

Una conversa amb el President del Centre

Acabada la votació interrogàrem el President del Centre, senyor Juliachs, el qual es mostrava satisfet del resultat de l'escrutini.

— La posició del Concell directiu davant els problemes socials i l'actuació de la minoria d'oposició? — li preguntàrem.

— Aquesta posició, ara com sempre, malgrat tot, és la d'adaptar-se a les realitats del moment, no consentint, en tot el que ha estat possible, que els interessos dels dependents es veiessin desemparats. L'actuació de l'anomenada Minoria d'oposició, fins ara, ha estat una actuació, de tant vibrant com la volien fer, un xic massa d'escàndol, puix que s'han portat les diferències de criteri a fora del Centre i a les planes de certs diaris que les han fet servir de campanya ressonant i efectista, com si pretengués valoritzar-les a través d'un caire partidista i atacant despietadament els elements dirigents del Centre que, de sempre, han seguit una orientació honesta, legalista i rectilínia, manipulant els elements que s'han tingut a mà.

— Del resultat de la votació d'avui, quines conseqüències preveieu per la vida del Centre?

— En aquests moments — ens diu el senyor Juliachs — no pot jutjar-se, encara, amb la serenitat necessària, i, per tant, no es poden preveure quines poden ésser les conseqüències derivades de la votació d'avui. El Centre, innegablement, que ha de seguir el seu camí ascensional, sense que en cap moment abandoni la sensatesa que ha de fer eficaç qualsevulla actuació que es pugui emprendre.

— La vostra actitud d'ací endavant?

— Seguint la nostra trajectòria en el doble aspecte político-social, sense decantar-nos en cap moment per una tendència determinada ni tampoc abandonar cap mitjà de lluita que entenguem que hagi d'ésser eficient i de resultats pràctics per al millorament moral i material de la dependència catalana. El Cadci, insistim ha d'acomodar-se a les realitats dels moments que passen, allunyant-se de tota acció demagògica.

CONVERSA AMB EL SECRETARI DE LA MINORIA D'OPOSICIÓ

Hem volgut saber també l'opinió, respecte el resultat de la votació, d'un dels més destacats de la Minoria d'Oposició, i anàrem a trobar el secretari, senyor Aznar.

— Com i quan va nàixer — li preguntàrem — la Minoria d'Oposició?

— La Minoria d'Oposició Mercantil del Cadci, que ha jugat un paper tan important en el moviment passat per a aconseguir les millores que recentment ha obtingut el proletariat mercantil, va constituir-se el mes de maig de l'any passat, per mitjà d'un manifest d'exposició del nostre programa, que s'adreçà a tots els socis del Centre Autonomista de Dependents. Responia a una necessitat tan sentida per la maporia dels socis de la nostra organització, que tot seguit aplegarem a un nombre relativament important dels seus componets, fent que la nostra veu i la nostra actuació fos remarcada d'una manera vigorosa en les assemblees reglamentàries del mes de juny, fins a l'extrem de poder aconseguir llocs de representació a la Junta de la Secció Permanent d'Organització i Treball, ensems que férem aprovar per la seva assemblea la proposició de confeccionar unes bases de treball que afectessin tots els treballadors mercantils, propugnant al mateix temps una actuació de conjunt amb les altres entitats afins, que cristallitzà amb el Front Únic de Treballadors Mercantils.

— Quines conseqüències preveieu pel Centre, després del resultat de la votació d'avui?

— S'ha de tenir en compte que la votació d'avui no reflecta d'una manera veritable la voluntat del socis del Centre. La Directiva moralment, està dimitida. L'assemblea del dissabte evidencià la seva profunda animadversió a aquests elements que es mantenem en els seus llocs representatius a base de calúmnies que troben decidit ajut i ressò en els organismes d'opinió de la Patronal. Quan en l'esmentada assemblea els elements representatius de la Minoria d'Oposició anaven a denunciar les maniobres i sabotatge de què fou objecte el nostre formidable moviment vaguístic, per part dels directius de la nostra entitat, aquests, obeint a un pla premeditat, sense respectar la voluntat sobirana de l'assemblea ni el mateix ordre del dia, es retiraren, i, cosa sospitosa, el delegat governatiu suspengué l'acte.

Aquesta actitud inqualificable desorientà els milers de socis que assistien a l'assemblea, per creure que l'incompliment de la primera part de l'ordre del dit portaria com a conseqüència la suspensió de la votació del diumenge. Com que el Consell directiu, no podent rectificar la confusionista actuació, contrària a les necessitats actuals de la dependència mercantil, cada vegada més es distaciaran del gros de l'opinió del treballadors del Comerç, aquests comprendran que els que a la nostra entitat interpreten les seves ànsies i inspiracions és la Minoria, i vindrà decididament a augmentar les nostres forces, ben identificats en el nostre programa, fent que el Centre sigui el baluard on s'estrellin els enemics de Catalunya i de la classe obrera mercantil.

— La vostra actitud d'ací en endavant?

— La tasca importantíssima i a la qual seguirem dedicant la màxima atenció és la de fer complir els patrons les bases recentment aprovades; no creguin aquests que el resultat de les eleccions de diumenge, donant una lleugera majoria al Consell directiu, vulgui dir que els socis abandonin el camí enèrgic que fins ara s'ha portat.

Per altra part, dintre pocs dies tindrà lloc l'assemblea per elegir la Junta de la Secció Permanent d'Organització i Treball, on creiem que el triomf serà absolut per la M. O. M. C., car alliçonats pel succeït ahir, impedirem que puguin prendre part en la votació l'encara important nombre de patrons que estan emboscats en el Cadci.

El Front Únic que ha estat l'instrument indispensable per obtenir les millores recentment aprovades, no serà desfet, cal no oblidar que l'organisme encarregat de portar l'actuació social del Centre és la S. P. d'O. i T.

Actuarem més ferms i entusiastes que mai, sense regatejar el més mínim esforç per tal que l'entusiasme que hem desvetllat en els socis, que es tradueix amb l'assistència formidable a les assemblees, doni els resultats que en constituir la Minoria ens assignàrem. Això és, organitzar els treballadors mercantils dintre el Cadci, fer que aquest compleixi amb la seva comesa, que en els greus moments pels quals passa Catalunya i el proletariat fa de tot punt necessari.

UNA COMUNICACIÓ DE L'ATENEU ENCICLOPÈDIC POPULAR AL PRESIDENT DEL C.A.D.C.I.

L'Ateneu Enciclopèdic Popular ha adreçat al President de la *Cadci*, la següent comunicació:

«En la premsa diària de Barcelona hem vist reproduït un manifest publicat per un grup de socis del vostre Centre, en el qual es fa referència al nostre Ateneu, amb uns termes que considerem ofensius. Aquest manifest, pel seu contingut, denota que és obra d'elements adictes a aqueixa Junta directiva. Es a dir, que tot i sortir sense signatura, els que l'han llançat han comptat, almenys, amb el vostre assentiment. Mai no hauríem dit que la desaprensió dels elements directius d'una entitat de la categoria del vostre Centre pogués arribar a un grau semblant.

Pel vostre govern heu de saber:

1.r Que no considerem cap entitat ni cap individu, que no sigui soci del nostre Ateneu, amb dret ni capacitat per immiscuir-se en la nostra vida interna.

2.a Que a l'Ateneu no s'ha assaltat cap Junta ni la caixa, cosa que deixa suposar el manifest de referència.

3.r Que la Junta directiva de l'Ateneu fou elegida en una assemblea general de socis convocada legalment.

4.t Que solament té capacitat per jutjar la gestió i el caràcter de les Juntes directives de l'Ateneu, l'assemblea de socis, que és la que les elegeix soberanament.

Esperem veure rectificada, en la premsa de Barcelona, la vostra actitud del tot inexplicable.

I signem els representants de les Seccions, que en la nostra entitat gau deixen d'una vida en absolut autònoma; la qual cosa, com podeu comprendre, fa encara més sòlida la nostra protesta.

Barcelona, 9 de febrer del 1934. — Signen, per la Secció d'Estudis Universitaris, Cèsar Ocaña; per la Secció de Cinema, Josep Rovira; per la Secció d'Estudis Polítics i Socials, J. Maldonado; per la Secció de Gimnàs, E. Vilaret; per la Secció d'Esperanto, E. Surinyac; per la Secció de Ciències, E. Mercè; per la Secció de Pedagogia, Lluïsa Bergés; per la Secció de Literatura i Belles Arts, J. M. Farrés; per la Secció de Biblioteca, R. Garrell.»

EL FESTIVAL D'AVIACIÓ CELEBRAT AHIR PEL MATI A L'HIPODROM DE CAN TUNIS ASSOLÍ UN EXIT DE PÚBLIC I D'ORGANITZACIÓ

Les acrobàcies de l'as francès Maillivaud i l'exhibició del paraxutista espanyol Pérez Mur, foren el que es destacà de la reunió. Josep M.ª Carreras, guanyador de la prova de destrucció de globus. Dona relleu a l'acte, amb la seva presencia, l'honorable President de la Generalitat, senyor Companys.

El festival d'aviació celebrat ahir al matí a l'Hipòdrom de Can Tunis va constituir un veritable èxit per tots conceptes, i va assolir l'èxit que mereixia la tasca dels seus organitzadors i les seves elevades finalitats.

Barcelona, ciutat eminentment esportiva, havia acollit sempre favorablement les manifestacions aeronàutiques que s'havien muntat, i per això un festival com el celebrat ahir va permetre als ciutadans barcelonins fer una constatació clara del progrés enorme de l'aviació en tots els ordres en aquests darrers anys. Per això ahir un públic nombrosíssim va donar-se cita a l'Hipòdrom de Can Tunis, i aquest oferia un aspecte magnífic, ple a vessar, depassant de mol els assistents, el que hagués pogut creure el més optimista, ja que es comptaren per molts milers els entusiastes de l'aviació que hi assistiren.

Les elevades finalitats del festival feren possible aquest èxit magnific que assolí la festa aèria d'ahir, ja que ben pocs espectacles, ja que ben poques ocasions, fou possible la movilització d'aquesta immensa legió d'aficionats que emplenaren l'Hipòdrom de Can Tunis. El festival estava organitzat per la commemoració del vint-i-quatrè aniversari del primer vol efectuat a Catalunya i terres hispàniques pel pilot francès Lucien Mamet, amb el seu aparell Bleriot Anzani, de 25 HP, precisament damunt del mateix Hipòdrom el dia 11 de febrer del 1910. I si com a complement d'això es tractava d'un festival organitzat també a profit dels nostres Hospitals, es comprèn perfectament que meresqués l'èxit que va assolir, que haurà deixat sens dubte una quantitat importantíssima a profit dels Hospitals. Així ho havia reconegut de bell antuvi d'element oficial, i per això la festa havia rebut l'honor d'ésser celebrada sota el patronatge de la Generalitat de Catalunya; esportivament fou portada a terme sota els auspicis d'Aero Club de Catalunya i Unió de Pilots Aviadors Civils, amb l'autorització i control de la Federació Aeronàutica Catalana.

Del programa que es va desenrotllar, dos números cridaren especialment l'atenció del nostre públic: les exhibicions de l'as francès Fernand Mailivaud i la del paraxutista espanyol F. Pérez Mur, l'exhibició d'acrobàcia del qual, en trapezi aeri, causà forta impressió a tots els assistents. Maiinvaud, amb el seu avió especialitzat «Goudron Lesaeure», va demostrar palesament a tots els assistents els progressos seriosos realitzats per l'aviació, i les dues actuacions foren una exhibició completíssima amb absoluta perfecció de tota la gama de dibuixos i acrobacies aèries. I Ferran Pérez Mur, per la seva banda, amb la seva espectacular exhibició d'acrobàcia en trapezi aeri i el sensacional descens en paracaigudes, aconseguí fer-se seguir — amb la conseqüent sensació — pels aficionats catalans que el feren objecte d'una gran rebuda. També el pilot Josep M.ª Carreras, que féu una magnífica demostració de vol i manejabilitat d'un avió de turisme i fou el guanyador del concurs de destrucció de globus, fou una altra de les figures destacades de la gran festa aèria.

El nostre gran públic, doncs, gràcies al festival organitzat ahir, pogué fer-se perfecte càrrec dels grans progressos de l'aviació.

El detall del festival

Des de molt abans de les onze les carreteres que condueixen a l'Hipòdrom estaven plenes d'un gran nombre de tota mena de vehicles que anaven desembocant gent al festival, fins al punt que a mesura que s'acostava l'hora del seu començament era tan gran el nombre de vehicles, que era gairebé impossible d'avançar cap a l'Hipòdrom, el qual, com és de suposar, oferia a l'hora de començar, un aspecte imponent.

Vol sense motor

A càrrec dels Falziots de Palestra tingué lloc en primer terme una exhibició de vol sense motor amb llançament per «Sanuows», en els quals

Una nota de bon gust i de preus limitadíssims l'està donant el

MES BLANC D'EL SIGLO

Ministerio de Educación, Cultura y Deporte

✝

En VICENÇ ARNAU i ROMERO

HA MORT CRISTIANAMENT

A. C. S.

Els qui el ploren: esposa Josepa Ferrando; fills Vicenç, Elisa i Clàudia, germans, germans polítics (absents), nebots, cosins i família tota, en assabentar llurs amics i coneguts tan irreparable pèrdua, els preguen que el tingin present en llurs oracions i se serveixin assistir a la casa mortuòria, carrer del Bisbe Morgades, n.º 9, avui, dilluns, a les deu del matí, per a acompanyar el cadàver a l'església parroquial de Sant Josep (Josepets), i després al Cementiri de Les Corts.

No es convida particularment

prengué part també una senyoreta. Les circumstàncies no eren molt propícies, i per això els planejadors no arribaren a l'alçària d'altres ocasions.

Tot seguit tingué lloc una desfilada dels aparells i pilots participants en la festa. Com que la Tercera Esquadra d'aviació Militar no pogué prendre part al festival, tot seguit hi hagué una

Demostració de vol

a càrrec del pilot Josep M.ª Carreras, qui, malgrat fer l'exhibició amb un avió de turisme no especialitzat per exercicis acrobàtics, va fer gala de la seva gran perícia i ens va deleitar amb una sèrie d'acrobacies, entre les quals recordem, uns «loopings» i uns «renversaments» que foren seguits pel públic amb tota atenció.

Exhibició d'acrobacia aèria

Tot seguit tingué lloc una exhibició d'acrobacia aèria a càrrec del campió francès Fernand Malinvaud, amb el seu avió «Goudron Leseure», motor Hispano de 300 cv., completament metàllic. El pilot francès va fer davant dels nostres aficionats una exhibició completíssima de tota la gama d'exercicis acrobàtics. Les seves relliscades d'ala, els seus renversements, els seus loopings, les seves barrines i, per fi, el seu aterratge magnífic foren seguits amb gran emoció per tots els assistents i demostraren al públic que està a l'abast de ben pocs l'aconseguir les magnífiques realitzacions que portà a cap.

Arribada de les autoritats

Acabada la prova precedent, arribà a la tribuna Presidencial l'honorable President de la Generalitat, senyor Companys, al qual acompanyaven la seva senyora, filla i neboda; el seu secretari polític, senyor Alavedra, i el cap de Cerimonial, senyor Rubí.

El locutor anuncià per ràdio l'arribada del President, i la multitud li tributà una afectuosa manifestació de simpatia.

Ocuparen també la tribuna l'alcalde de Barcelona senyor Pi i Sunyer, al qual acompanyava la seva filla; el conseller d'Economia i Agricultura, senyor Comorera, i el diputat senyor Fronjosà.

Les autoritats foren complimentades pel cap dels serveis d'aeronàutica de la Generalitat, senyor Canudes, i altres personalitats.

El President de la Generalitat presencià algunes de les proves que se celebraven, i a un quart d'una sortí en direcció a Sant Feliu de Llobregat.

Concurs de destrucció de globus

Aquesta prova, que estava reservada a pilots civils, va donar lloc a una magnífica lluita entre els pilots Aguilera, Camarasa, Carreras, Cera i Gaztañondo. Després d'una exhibició seguida amb interès, es féu amb la victòria Josep M.ª Carreras, qui féu gala novament de les seves facultats. El seguí en mèrits Camarasa, i també cal esmentar Gaztañondo.

1.r Josep M.ª Carreras, que destruí els tres globus que foren llançats en 56 segons.

2.n Camarasa, que destruí els tres globus en 65 segons.

3.r Antoni de Caztañondo, que destruí dos globus en 59 segons.

4.t i 5.è Aguilera i Cera, que varen destruir un globus. Val a dir, però, que el fort vent féu molt difícil la tasca dels aviadors. El guanyador Josep M.ª Carreras s'adjudicà la Copa de l'Aero Club de Catalunya.

Exhibició d'acrobacia en trapezi aeri

Tingué lloc a continuació l'exhibició d'acrobacia en trapezi aeri a càrrec del gran campió paraxutista espanyol F. Pérez Mur. Aquest, que s'elevà en un avió que pilotava Ferran Malinvaud, en el qual anava adossat un trapezi, hi efectuà, quan l'avió estava a una considerable alçària, una sèrie d'acrobacies que demostraren a bastament el seu domini d'aquesta magnífica especialitat, i que duraren una bona estona. I a continuació es llançà a l'espai des d'una alçària formidable amb el seu paracaigudes, al qual el vent semblava que es volia empenyar a fer descendir fora de l'Hipòdrom, i solament, gràcies a les seves magnífiques facultats, pogué Pérez Mur aterrar en ple Hipòdrom, com era el seu desig. Se li tributà una clamorosa ovació, i el públic envaí el camp d'aterratge, el qual calgué que fos desallotjat per la Guàrdia civil. Pérez Mur fou felicitat efusivament per les autoritats catalanes assistentes a l'acte.

Golf aeri

A continuació el pilot Fernàndez féu una exhibició de golf aeri, que va ésser seguida amb interès pel públic.

Demostració d'acrobacies d'alta escola

Novament Fernand Malinvaud, el gran pilot francès, deleità novament el públic amb una demostració d'acrobacies d'alta escola, que també aquesta vegada foren objecte d'admiració per part del públic. Recordem d'aquesta segona exhibició uns vols invertits, diversos loopings seguits perfectes, i uns renversements fets amb aquest istil depurat de gran campió que sabé imprimir en la seva actuació el pilot francès.

Doble descens en paracaigudes

I per últim, com a fi de festa, hi hagué una temptativa de doble descens en paracaigudes a càrrec del campió paraxutista espanyol F. Pérez i Mur, de l'Aero Club de Catalunya. L'as espanyol s'elevà amb l'avió de Malinvaud, deixant-se anar des de considerable altura, però degut a les circumstàncies atmosfèriques, la prova quedà reduïda a un descens senzill en paracaigudes. Després d'aquesta prova es donà per acabat el festival aeronàutic, del qual servaran un bon record els aficionats, cada dia més nombrosos, a les coses de l'aviació.

DEL CAMPIONAT MUNDIAL DE BALL

Ha arribat procedent de Londres el popular ballarí Boby, que tantes simpaties sabé guanyar-se durant el campionat de ball que se celebrà a l'Olympia.

Ha vingut disposat a conquerir el primer lloc en el concurs que començarà demà, al mateix local.

També prendran part al concurs de l Olympia els més destacats ballarins d'Espanya, amb el propòsit ferm d'endur-se'n el campionat.

LA CONMEMORACIÓ DE LA PRIMERA REPÚBLICA

A L'ATENEU REPUBLICÀ AUTONOMISTA D'HOSTAFRANCS

Aprofitant la data de l'11 de febrer, l'Ateneu Obrer Republicà Autonomista d'Hostafrancs obsequià amb un vermut d'honor als ex-regidors del Partit Radical pel districte VII, senyors Mateu Ruiz i Pere Salvat.

Per sol·licitar-lo en un altre lloc afers urgents i importants, relacionats amb el Partit, no va poder concórrer a l'acte d'homenatge el senyor Ruiz.

La festa, que va tenir lloc al salócafè de l'Ateneu, es veié extremadament concorreguda. Entre els assistents figuraven representacions de diversos centres radicals. Fou presidida pel president del Comitè Provincial del Partit, senyor Josep M.ª Serraclara, el qual era acompanyat a la presidència pel senyor Salvat, el president accidental del Comitè local, senyor Capdevila, amb el secretari d'aquell organisme senyor Batalla, el president de l'entitat senyor Graells, senyora Leandra Mercadal, de la Secció femenina de l'Ateneu, i els senyors Farreres i Massip.

Oferí l'homenatge el senyor Graells, el qual posà de relleu l'obra realitzada pels homenatjats durant la seva regidoria a favor del districte, la qual cosa els feia creditors de l'homenatge que els tributava l'Ateneu.

Donà les gràcies a les autoritats del Partit per la seva assistència a l'acte, i a tots els que havien volgut també honorar amb llur presència aquesta simpàtica festa.

La senyora Mercadal expressà també el seu agraïment als homenatjats, en nom de la Secció femenina de l'Ateneu.

El señor Ferrer, després de dedicar abrandats elogis als senyors Ruiz i Salvat, per la seva actuació sana i honrada al Consistori, passà a ocupar-se de la política en general. Fixà principalment la seva peroració en la personalitat del senyor Azaña, del qual va dir que calia esperar-ne una rectificació de conducta, per comportar-se d'ara endavant com un veritable republicà.

Acabà felicitant els homenatjats per les mostres d'afecte que els tributaven en aquell acte els electors del districte.

El senyor Batalla parlà també de l'actuació dels senyors Ruiz i Salvat al Municipi, els quals, afegí, han fet tot el que humanament han pogut en bé del districte VII. I si més no han fet — afegí — no ha estat per culpa d'ells, sinó perquè els ho privaren els nous republicans que també tenien llocs als escons del Consistori.

L'orador fa confessió de fe catalanista, i diu també que la seva catalanitat no va ni anirà mai adreçada a ofendre ni a repudiar cap altra regió germana.

Acaba retent un tribut d'afecte als homenatjats i als socis de l'Ateneu, doblament plaent en aquesta memorable data.

El senyor Capdevila felicità també l'Ateneu per l'acte que acordà celebrar en honor dels ex-regidors Ruiz i Salvat, dels quals diu que s'han portat en el Consistori com a veritables homes del Partit Radical, defensant constantment els seus postulats.

Es referí a la primera República espanyola, i digué que foren la seva glòria els il·lustres catalans Pi i Margall i Figueres, secundats pels no menys homes il·lustres Salmeron i Castelar.

Afegí que passi el que passi, ara el Partit Radical seguirà donant l'exemple del veritable republicanisme.

Parlà de l'autonomia de Catalunya, i digué que el Partit Radical, malgrat estar situat al marge del Govern, vol l'autonomia i en serà el seu constant defensor.

Abellan, del Centre Liberal Autonomista Radical, es congratulà també de l'homenatge als ex-regidors del districte. Parlà, també, de la primera República, i digué que contràriament al que passà aleshores, calia defensar, fos com fos, la República d'ara, i que no s'havia de tolerar que res ni ningú la pugués enfonsar.

El senyor Serraclara digué que sempre el tenir una regidoria a càrrec d'algú, ha estat motiu d'amargors i desenganys, i que per això mateix, en deixar-la, en prové sempre una grossa satisfacció. Felicità els regidors homenatjats, i demanà els concurrents un aplaudiment per la minoria radical de l'Ajuntament.

Parlà de la primera República, i digué que va tenir els mateixos enemics que té ara, encara que amb diferent denominació.

Explicà els incidents d'aleshores, i reportà com va ésser restaurada la monarquia.

Repeteix que si bé és veritat que la República actual presenta idèntics matisos a la primera, els veritables republicans sabran evitar que pugui tenir el mateix fi, lluitant, si cal, contra els feixistes i contra tots elo e'tremismes, es diguin de dreta s edesquerra.

Acabà donant un visca a la República i un altre a Lerroux, els quals foren contestats per tots els presents amb entusiasme.

Clogué l'acte el senyor Graells. Reiterà les gràcies a tots, i donà un avanç dels propòsits del Partit, que digué que són els de realitzar una intensa campanya per tot el districte, donant a conèixer el programa del Partit Radical, que molts s'han entossudit a adulterar.

La festa, que transcorregué en franca companyonia i entusiasme, acabà prop de dos quarts de dues de la tarda.

ELS FEDERALS

A l'Ateneu d'Estrema Esquerra Federal de Barcelona donà la seva anunciada conferència sobre el tema: «La República i el moment polític actual», el senyor Tirs Ortúbia.

Féu la presentació del conferenciant el president de l'Ateneu, senyor Mir i Rossell.

A continuació, el conferenciant desenrotllà el tema. Exposà les causals del moment crític que travessa la República, i analitzà els diferents components d'aquesta.

Censurà durament l'actual Govern, mediatitzat per les dretes, que tot el més — digué — s'haurà de solucionar amb una franca restauració de l'esperit republicà en tota la seva acepció de procediments i d'ideologies progressives, d'acord als imperatius de les reivindicacions econòmico-socials.

Dedicà un sentit record a la data de l'11 de febrer, gènesi de les nostres llibertats i dignificació republicana.

Declarà que abans de retornar a l'Argentina, oferirà la seva cooperació a qualsevol tasca republicana federal, per a la millor instauració dels principis que preconitzà el mestre Pi i Margall, avui tan desvirtuats, malauradament pels que més es diuen republicans federals.

Acabà fent un elogi abrandat dels seus amics de l'Extrema Esquerra Federal, que tan abnegadament i exemplarment sostenen la bandera del federalisme espanyol.

A LA FRATERNITAT REPUBLICANA DE LA CASA DEL POBLE

L'aniversari de la proclamació de la primera República espanyola fou commemorat a la Fraternitat Republicana de la Casa del Poble amb un sopar de germanor radical, que s'està celebrant encara en tancar aquesta edició.

Hi concorregueren uns cent-cinquanta comensals, i trameteren la seva adhesió, entre altres, els senyors Santamaria, Frígola, Matheu, Domènech i Matutano. Entre els assistents recordem als senyors Batalla, Moré, Fabregat i Savalls.

El sopar fou servit al saló d'actes de l'entitat, i transcorregué en un ambient d'entusiasme i companyonia.

AL CENTRE REPUBLICÀ AUTONOMISTA DEL DISTRICTE II

Per a commemorar l'aniversari de la proclamació de la primera República espanyola i a honor de Pere Jordà, Rita Canti, Josep Cortè i Àngela Romaguera, per haver celebrat matrimoni civil, i a Josepa Caravet, Domènec Bruguera i Roser Garcia, per la inscripció civil d'un nen i una nena, el Grup Anticlerical i Benèfic de l'Agrupació Lliurepensadora, organitzà un vermut al local social del Centre Republicà Autonomista del Districte II.

L'acte, que es veié molt concorregut, fou presidit pel regidor senyor Pere Domènech, acompanyat dels regidors del partit senyors Josep Matheu i Frederic Frígola, i dels senyors Pere Jordà, C. Garcia, Tomàs Barba i Francesc Vives i Jansana.

Pronunciaren discursos allusius els senyors Jordà, Figuero, Sevilla, Francesc Vives i Oller, Bernades, Josep Maria Bello, Emparança Valor, Timoneda, Matheu, Frígola, Capdevila i Domènec, que féu un resum dels parlaments.

Tots els oradors foren molt aplaudits.

CARTELERA D'ESPECTÁCLES

TEATRE CIRC BARCELONES

Telèfon 13595

Demà, nit, a las 10. Debut de la companyia catalana Manuel Jiménez Sales. Primera actriu, Emília Baró. Primer actor jove, Pere Ventayols. Estrena de la pel·lícula en tres actes, dividits en vuit quadres, de costums gitanes, original de Josep Serra: La Reparada. *«Cantador» i «tocador» de flamenc, Rafael Moreno, Antoni Moreno, Tomàs Gimenes. Antoni Fuentes. — Preus populars.*

PUBLI-CINEMA

Sessió contínua. Seient, UNA Pesseta. NOTICIARIS, DOCUMENTALS, VIATGES, etc.

TEATRE ROMEA

Avui, dilluns, tarda, a les 4.30: Gran ball infantil. — *Premis a les millors disfreces. — Tots els infants seran obsequiats amb una joguina.*

CINEMA PARIS

Tarda, 4.30 Nit, 9.45

REVISTA.—Rex Ingram en **BAROUD. —MICKEY CONSTRUCTOR,** dibuixos. —Triomf de Caterina Bàrcena en **YO, TÚ Y ELLA,** amb Lluís Alonso, Rosita Moreno i Mona Maris.

Dilluns vinent: **UN HOMBRE DE CORAZÓN,** per Gustav Froh ich, i **LA ISLA DE LAS ALMAS PERDIDAS,** per Charles Laughton.

XILE CINEMA

Passeig Sant Joan, cantonada Rosselló

Avui, dilluns: Revista; Dibuixos; El secreto de las cinco llaves, *per Carles Andini*; Espías en acción, *per Brigitte Helm. — Dijous*: El secreto del mar.

TEATRE BARCELONA

Companyia de comèdia Ladron de Guevara-Rivelles. — Avui, dilluns, tarda i nit. Darreres representacions de Felip Derblay.

FÉMINA Passeig de Gràcia, 23 Telèfon 13352

Avui, dilluns, tarda i nit

LA GRAN DUQUESA ALEJANDRA

amb MARIA JERITZA, i

PROSPERIDAD

amb MARIA DRESSLER i POLLY MORAN.

ARQUINAONA

Avui, dilluns, tarda, a les 4, i nit, a les 10. Gran èxit del doble programa: La máscara de Fu Manchu, *per Boris Karloff, Moina Loy*; Queremos cerveza, *per Buster Keaton, Simny Durante. Film Metro Goldwyn Mayer. — Es despatxen localitats amb tres dies d'anticipació.*

AHIR AL MATÍ APAREGUEREN EN DIVERSOS CARRERS INSCRIPCIONS SUBVERSIVES DE CARÀCTER DRETISTA

Ahir, al matí, aparegueren pintades a les parets de diversos carrers unes inscripcions subversives de caràcter dretista. Immediatament que la Policia tingué coneixement del fet, començà els seus treballs per tal d'efectuar la detenció dels autors. Sembla ésser que hom compta amb una pista segura.

Ministerio de Educación, Cultura y Deporte

LA VISTA DE LA CAUSA PER L'ATRACAMENT A LA FABRICA PAMIES, S. A.

Avui compareixeran davant el Tribunal d'Urgència tres dels encartats en aquest sensacional procés, acusats de robatori a mà armada, homicidi, atemptat als agents de l'autoritat, tinença ilícita d'arma i ús de nom fals

El fiscal sol·licita per als tres encartats penes que oscil·len entre trenta-vuit i trenta anys de presidi

Per avui, dilluns, i demà, dimarts, està assenyalada la vista de la causa per l'atracament a la fàbrica de blanqueig i aprestos de la S. A. Pàmies, davant el Tribunal d'urgència de la Secció quarta d'aquesta Audiència. Tenint en compte el gran nombre de testimonis que han de desfilar en l'acte del judici, i l'amplitud dels fets sumarials, la vista ha estat assenyalada per a dos dies. Es molt possible, doncs, que, començant a les deu d'aquest matí no acabi i continui demà, En cas de no acabar demà al matí, és d'esperar que el president del Tribunal prorrogui la vista per a la tarda, fins que es dicti sentència.

El judici ha desvetllat força expectació, més pel delicte inicial que planejaren els encartats — un robatori a mà armada, delicte vulgar entre els que es cometen a la nostra ciutat, on els atracaments han adquirit, malauradament, categoria de plaga — pels fets a què donà lloc i que s'imputen als tres processats, reincidents dos d'ells, i elements perillosíssims, els tres d'una banda de bandits, amb tots els atributs d'una organització gangsterista. Un d'aquests fets que succeiren a l'atracament i la gravetat del qual augmenta la importància del procès, és el vil assassinat d'un ciutadà per part dels atracadors al fugir de la persecució de què eren objecte, i la mort d'un dels malfactors en la lluita sostinguda amb la força pública.

Referint-nos concretament als fets objecte del sumari hem de recordar que els successos ocorregueren el dissabte, dia 30 del desembre darrer, tal com els resumim a continuació:

Eren les cinc de la tarda, hora en la qual en les oficines de la casa Pàmies, S. A., situades en una dependència d'aquesta casa, carrer de Castilejos, números 119 i 121, es preparaven les setmanades per a pagar al personal dels susdits tallers, quan quatre o cinc individuos, armats amb pistoles, assaltaren l'establiment amb l'intent d'apoderar-se de tot el diner que hi trobessin.

Un dels atracadors restà a la porta, vigilant la retirada i inutilitzant, sota l'amenaça de la seva pistola, al porter de la fàbrica, ensems que els altres quatre, segurs i decidits s'adreçaren al despatx de la casa, on hi havia diversos empleats, a tots els quals obligaren a què romanguessin amb les mans enlaire i callats, o del contrari disparar contra d'ells les armes que esgrimien els assaltants.

Per tal com les oficines estan molt a prop, junt a la nau de l'edicifi on treballaven uns dos-cents, un dels atracadors, segons sembla el que més tard fou mort, es situà a la porta d'entrada al susdit taller i amenaçant amb dues pistoles als obrers que allà hi havia, els intimà perquè restessin quiets.

Mentrestant els altres tres s'apoderaren d'un sac contenint unes cincentes pessetes, que estaven damunt una de les taules del despatx del caixer, sense dar-se compte que molt a prop n'hi havia un altre amb una quantitat molt superior.

Els pistolers que s'havien apoderat de les cinc-centes pessetes fugiren, adjuntant-se'ls el que amenaçava als obrers i el que estava a la porta de la fàbrica, vigilant el porter.

Els empleats de les oficines i els altres empleats de la fàbrica reaccionaren i sortiren en persecusió dels atracadors, arribant fins a molt a prop d'ells un cop al carrer de Pere IV, o carretera de Mataró. Als perseguidors se'ls adjuntà unes parelles de la Guàrdia civil que estaven de servei a les cotxeres de la Companyia General d'Autoòmnibus. Entre els guàrdies i els fugitius s'entaulà una violent batalla, creuant-se nombrosos trets.

A la cantonada del carrer de Pere IV i carrer de Castillejos, els atracadors intimaren a què un xofer que estava esperant torn en el garatge que hi ha installat en el susdit lloc, per carregar el dipòsit del seu cotxe de gasolina, perquè els portés en el vehicle, fugint de llurs perseguidors.

Com que el xofer es negà, un dels atracadors féu diversos trets que, afortunadament, no feren blanc. En canvi, l'encarregat d'aquell garatge, anomenat Josep Déu i Bries, de 43 anys, fou mor a trets pels atracadors al creure aquests que el garatgista intentava interposar-se a llur fugida.

Uns segons després un dels atracadors simulà que es rendia a la Guàrdia civil, aixecant les mans enlaire. A l'acostar-se els guàrdies per a detenir-lo, un altre dels atracadors, amagat al dintell de la porta d'una botiga, féu foc contra la força pública. Aquesta repellí l'agressió resultant mort el que disparava i el que havia simulat retre's; el qual s'havia tret un revòlver que tenia en una de les seves butxaques, disposat a tornar a disparar contra els guàrdies.

Aquest atracador ferit pogué ésser detingut. De primer donà el nom de Martí Suàrez i Pelayo, però tot seguit la policia comprovà que es tractava de Pere de la Rosa, processat per diversos robatoris a mà armada i un dels presos que aconseguiren fugir de la Presó de Barcelona el dia 13 del mateix mes de desembre.

El revòlver que la guàrdia civil li ocupà era un dels que havien estat robats als vigilants, entre els dies 14 i 16 d'aquell mateix mes per grups de dos i tres pistolers.

L'individu mort resultà ésser Pere Josep Pallars i Sans (a) «El Moreno», també processat per diversos Jutjats per atracament, fugitiu de la Presó i dirigent de la banda del grup dels atracadors que cometeren els fets que ens ocupen.

Els altres tres subjectes que se suposa que formaven la resta del grup d'atracadors que assaltà la fàbrica Pàmies, S. A., aconseguiren fugir aquell dia, enduent-se el diner robat. Però dos d'ells eren detinguts al matí del dia següent en una lleteria del carrer de Sant Ramon, mentre estaven esmorzant, gràcies a les investigacions molt ben encaminades d'uns agents de policia. Els foren ocupades armes de foc amb llurs corresponents municions. També es recuperà part del diner robat. La resta no ha pogut ésser trobada, a desgrat de totes les investigacions, així com l'altre subjecte que es creu que acompanyà els processats en la realització del fet.

Els dos atracadors detinguts a la lleteria del carrer de Sant Ramon resultaren ésser Josep Antich i Gonzàlez (a) «El Pipa», de vint anys, processat també diverses vegades com atracador, i Josep Molina i Pérez, de dinou anys, sense antecedents en els arxius de la policia.

En el transcurs de les diligències judicials que foren dutes amb gran encert pel fiscal senyor Carvallo, jutge senyor Vigueres, l'oficial criminalista senyor Ferrer i els auxiliars senyors Romero i Ventura, els detinguts De la Rosa, Antich i Molina, confessaren llur participació en els fets i com aquests foren planejats.

L'atracador De la Rosa fou curat aviat de les ferides sofertes en el tiroteig amb la Guàrdia civil.

Les diligències seguides pel procediment d'urgència, foren enllestides amb gran rapidesa, a desgrat de les quaranta i tantes declaracions, careigs, reconeixements, proves pericials i investigacions que calgué dur a cap.

Declarat conclús el sumari pel Jutjat instructor de la causa, aquesta passà al fiscal, senyor Eduard Carvallo per a la seva calificació. Després d'un detingut estudi el representant del Ministeri públic establí les conclusions provisionals amb la petició de les penes següents:

Atenent-se als antecedents dels processats i a la responsabilitat d'aquests pels fets d'autos, confessats pels mateixos encartats, demana per a Pere de la Rosa, com a reincident la pena de vint-i-vuit anys de reclusió major pel delicte a mà armada, amb homicidi; sis anys de presó i 1,000 pessetes de penyora pel delicte d'atemptat a la força pública; tres anys pel de tenència ilícita i ús d'arma de foc; doc mesos i un dia d'arrest pel d'ús de nom fals.

Per a Josep Antich, reincident també, la pena de vint-i-vuit anys de reclusió major pel delicte de robatori a mà armada; sis anys de presó i penyora de 1,000 ptes. per l'atemptat, i dos anys pel de tenència d'arma. L'Antich, tot reincident com a processat, contràriament a Pere de la Rosa, no ha estat condemnat per l'esmentat delicte.

Pel que afecta a Joan Pere Molina del qual no consten antecedents, el fiscal demana la pena de vint-i-dos anys de recusió per l'atracament amb homicidi, sis anys i 1,000 ptes per l'atemptat a la força pública i dos pel de tenència d'armes.

Així mateix, el fiscal demana el pagament mancomunat per part dels processats de 15,000 ptes. a la família del garagista Josep Déu.

Per l'acte del judici hi han citats uns vint-i-cinc testimonis, ultra els perits armers i metges forenses.

L'èxit del MES BLANC de MAGATZEMS TIVOLI

es deu als seus preus baratíssims

A mes, a la Secció de Confeccions 10 per 100 de descompte

La novetat dels obsequis d'ÓSSOS, PINTURES i COLOMS són l'entusiasme dels nostres petits clients

Un altre èxit dels populars MAGATZEMS TIVOLI

CASP, 17 (davant del teatre)

Serà la sorpresa del cinquè regal d'avui

DILLUNS, 12 de FEBRER

5 METRES CAMBRAY SUPERIOR, PER 5 Ptes.

SENYORA:

Mes Blanc de MAGATZEMS TÍVOLI

MES DE L'ESTALVI

Amb motiu de les rebaixes de MAGATZEMS TIVOLI tothom pot beneficiar-se esplèndidament.

Us convidem a participar d'aquests preus únics.

Per a comprar bé i a bon preu només a l'Exposició de Blanc de MAGATZEMS TÍVOLI

A SABADELL

Conferència del professor Gual Villalbí

En el local de la Cambra de Directors i Auxiliars de la Indústria Tèxtil de Sabadell, davant de nombrosíssim públic, el secretari del Foment del Treball Nacional, senyor Gual Villalbí, pronuncià la conferència anunciada sobre «Interpretació econòmica de la política obrerista. Idealismes i realitats».

L'acte fou presidit per autoritats locals, directius de la Cambra, representants de Sindicats obrers i distingides personalitats de la indústria. L'índole de la conferència, tinguda en compte la vàlua del conferenciant i el públic a qui anava dirigida, despertà extraordinari interès.

El senyor Gual Villalbí començà situant els problemes econòmics i socials al marge de la divisió de dretes i esquerres, car l'experiència demostra que aquells són independents dels trasbalsos polítics i del canvi en les formes de govern.

Explicà com han estat precisament les necessitats econòmiques i els economistes els promotors de les grans transformacions en els principis de l'organització social i política. Així nasqueren amb l'individualisme econòmic els principis lliberals i democràtics i de la reacció contra els defectes de l'individualisme sorgí la doctrina socialista; establint un paral·lelisme entre aquestes dues tendències i la concepció optimista i pessimista de l'economia.

Entre les posicions extremes de l'economia individual i la socialitzada, han aparescut ara diverses formes intermèdies, i replicà la posició dels socialistes i altres partits extremistes enfront de les modalitats de l'economia dirigida o intervinguda, que a judici del senyor Gual Villalbí són encara fórmules imperfectes.

En el confusionisme actual no és el pijor la pluralitat de doctrines, sinó la manca de fe, de convenciment en els ideals. Els homes prenen el rètol dels partits, però no saben res del contingut ni on van. Així esdevé que en l'elaboració dels principis o de les lleis, succeeix com en un laboratori on es treballés a palpentes, perquè cap contingut dels pots respongués a les respectives etiquetes.

Examinà el problema econòmic en els dos aspectes de producció i distribució, el conferenciant explicà els errors comesos pels partits obrers, que han actuat més com a polítics que com a pròpiament obreristes.

En llargs raonaments demostrà que en el fons de tots els clamors revolucionaris més que ideals hi ha només que l'impuls de l'instint de la propietat. La principal diferenciació de les doctrines socialistes, comunista, anarquista i sindicalista consisteix precisament en un diferent concepte del dret de propietat. Això fa que entre els idealismes i les realitats socials hi hagi un veritable abisme determinant per les conseqüències d'aquell instint.

Després de referir-se el conferenciant que les idees i experiències que ara es donen com a noves són antiquíssimes, es fixà en la situació contradictòria entre les nacions europees i els pobles asiàtics, als quals el Japó imposarà les seves directives. De la banda d'aci, idealismes absurdes i desmoralització; de la banda d'allà, ferm ideal patriòtic i realitats. En el xoc d'aquestes dues cultures tocaran al lecident les de perdre, i aleshores hauran de veure on ens han conduït la irreflexió i els desbordaments d'ara.

La conferència, plena de doctrina, exposada en forma mestrívola i il·lustrada amb interessants exemples, fou escoltada amb gran devoció; la paraula del professor Gual Villalbí fou subratllada diferents vegades en el transcurs de la peroració i llargament aplaudit en acabar.

Ministerio de Educación, Cultura y Deporte

AHIR A SANT FELIU DE LLOBREGAT

Acte polític en commemoració del triomf de les Esquerres i d'homenatge a l'alcalde de la vila, senyor Josep Gaspà

Hi assistiren l'honorable President de la Generalitat, senyor Companys; president del Parlament, senyor Casanoves, el conseller de Cultura, senyor Gassol, i diversos diputats

A Sant Feliu del Llobregat foren celebrats, ahir, diversos actes per tal de commemorar el passat triomf assolit per les Esquerres, homenatjar l'alcalde de la vila, senyor Gaspà, i, ensems, celebrar l'aniversari de la proclamació de la primera República espanyola.

Després d'una recepció d'autoritats, la qual tingué lloc a la Casa Consistorial, s'efectuà al Cinema Monumental un gran acte polític d'afirmació d'Esquerra i d'homenatge a l'alcalde.

Molt abans de l'hora anunciada el local es trobava totalment atapeït de públic.

A tres quarts de dotze començà l'acte. Ocupaven l'estrada presidencial, junt amb l'alcalde de Sant Feliu, senyor Gaspà, el conseller de Cultura, senyor Gassol; els diputats al Parlament català, senyors Riera i Fontbernat; el delegat de districte de l'Ajuntament de Barcelona, senyor Cordomí, el qual ostentava la representació de l'alcalde; la propagandista senyoreta Maria Teresa Gibert; els senyors Lluís Capdevila, Josep Maria Francès, Castelltort, Narcís Guerra, l'alcalde d'Hospitalet, senyor Frontera, els consellers municipals de l'Ajuntament de Sant Feliu i representacions de nombrosos centres d'Esquerra de la vila i de la comarca.

Obrí l'acte el president del Centre d'Esquerra de Sant Feliu, senyor Rovira.

Glossà la significació de l'acte que s'estava celebrant i subratllà els alts valors morals de l'homenatjat. Fou aplaudit.

Tot seguit cedí la paraula al senyor Lluís Capdevila, el qual començà per remarcar la coincidència de l'acte amb l'aniversari de la primera República.

Prenent peu d'això, fuetejà duament la política seguida pel senyor Lerroux, que qualificà de porta oberta oberta a la reacció.

Recordà l'excessiva blanície de la primera República, i tem que la segona incorreixi en sentimentalismes que serien suïcides. Combatí la «juridicitat» que — al seu juí — ha impedit que generals i dictadors hagin estat sancionats com mereixien.

Estudià a fons l'acció alliberadora que ha dut amb ella la República per als pobles víctimes del caciquisme.

Cridà l'atenció envers els perills que viu en aquests moments la República i combaté enèrgicament la Lliga Catalana.

Elogià la dignitat i el republicanisme de Sant Feliu. Féu una invocació a la joventut perquè s'oposi al feixisme que es dibuixa. La reacció — seguí dient — no seria generosa amb la República.

Acabà amb unes paraules vibrants de republicanisme. Fou llargament aplaudit.

Parlà a continuació el diputat senyor Riera.

Inicià el seu parlament fent remarcar la doble significació de l'acte, d'adhesió a la persona de Josep Gaspà i al poble de Sant Feliu.

Es referí a la passada lluita electoral, i remarcà la justícia de la ratificació de confiança que palesa la identificació del poble amb el seu alcalde.

Els actes post-electorals que celebrem — seguí dient — posen de relleu que entre el poble i els que dignament el representen existeix aquella compenetració que, en les darreres eleccions, va impossibilitar que ens fos presa la República i l'Autonomia.

Remarcà la importància de dites eleccions, i afirmà que Catalunya donà la pauta del que han de fer les terres ibèriques per a conquistar la seva llibertat.

(Entren a la sala el diputat senyor Tomàs i Piera i la senyoreta Emiliana Rius. Són rebuts amb una ovació i passen a ocupar llocs a la presidència.)

L'orador seguí exposant la tasca que — al seu entendre — cal fer al Parlament de Catalunya, confortat amb la ratificació de poders de la darrera victòria esquerrista.

Necessitem — afirmà — fer obra social. Necessitem, també, que ens vigileu i analitzeu la nostra tasca, i si aquesta no respon als vostres anhels, negeu-nos el vostre assentiment. Som fills del poble i a ell ens devem sempre. (*Grans aplaudiments.*)

Féu després ús de la paraula la senyora Emiliana de Rius.

S'ocupà de certs símptomes alarmants que es registren a la Península. No ens deixarem sofisticar la República i sabrem defensar-la.

Recordà tot el que la dona deu al nou règim i s'estengué en consideracions sobre el particular.

(Arriben, en aquest moment, el president del Parlament de Catalunya, senor Casanoves, i el conseller de Cultura de l'Ajuntament de Barcelona, senyor Serra i Húnter, els quals, després de correspondre als aplaudiments amb què foren rebuts, passaren a formar part de la presidència.)

L'oradora seguí desenrotllant la seva tesi i dedicà un extens passatge a la qüestió religiosa. Acabà dient que és preferible morir per un ideal noble que no viure en la servitud. (*Perllongada ovació.*)

Maria Teresa Gibert, que parlà a continuació, començà recordant altres actes celebrats a la mateixa sala i digué que accepta la missió de constituir-se en portantveu de l'element femení allà congregat, que en les darreres eleccions palesà la seva adhesió a l'home que avui homenatgem.

Féu observar la tradició republicana de Josep Gaspà, sobretot en aquells temps en què dir-se republicà era arriscat.

Descriví com va instaurar-se la República a Catalunya. Subratllà la seva identificació amb l'acte que s'estava celebrant, el qual ha fornit l'avinentesa d'ajuntar-nos ací alguns dels que ja érem republicans abans del 14 d'abril.

Recordà a les dones el deure que tenen de defensar la República. Les exhortà a oposar una ferma muralla al feixisme incipient.

Per extirpar-lo — acabà dient — no cal altre miracle que el de la voluntat de fer-ho. (*Forts aplaudiments.*)

Tot seguit adreçà la paraula al públic el diputat senyor Tomàs i Piera.

En el seu breu parlament es dirigí a Josep Gaspà, i féu una brillant definició del que és i significa el basto de comandament que li ha estat confiat.

Aludí a la primera República espanyola i la fi que tingué.

Em sento més satisfet que mai d'ésser català, puix que mentre al banc blau del Parlament de Madrid hi ha un Govern sospitós, al banc roig del Parlament català hi ha un Govern catalanista i republicà.

Acabà dient que té la seguretat que Josep Gaspà, alcalde republicà, sabrà ací mantenir la República malgrat que aquesta pugui trontollar en altres llocs. (*Entusiasta ovació.*)

Parlà a continuació el diputat senyor Fontbernat.

Es referí a l'adquisició de la finca «Clos de Can Nadal», ofrenada pel Municipi de Sant Feliu al President de la Generalitat.

Se sumà a l'homenatge que es tributa a Josep Gaspà, que vol fer extensiu als seus companys de Consistori. Remarcà novament la importància que enclou l'habilitació de la finca «Clos de Can Nadal».

Acabà comprometent-se a donar compte del resultat de la gestió econòmica que li ha estat confiada pel districte.

Parlà de la importància de la producció fruitera de Sant Feliu, i acabà amb paraules arborades de republicanisme. (*Forta ovació.*)

En mig de grans aplaudiments s'aixeca a parlar el conseller de Cultura senyor Gassol.

Contra la meva voluntat—començà dient — prou voldria entonar un bell cant a la terra generosa del Llobregat, però per manca de temps em caldrà constrenyir-me.

Abans que tot, però, vull fer remarcar que porto en aquest acte la representació del President de Catalunya — el qual ha promès, però, d'assistir-hi —, la qual cosa vol dir que Josep Gaspà, ultra els seus convenients, l'homenatge tot Catalunya, a través del seu President.

Faig avinent que s'està homenatjant un home del poble. Un d'aquests homes modestos i laboriosos, sense els quals no fóra possible la República.

Jo no veig — digué — en Gaspà un home ni un alcalde, sinó un símbol. Símbol preciós en aquests moments en què la República veu perills a l'horitzó. Si en algun lloc l'esquerrisme ha retrocedit, a Sant Feliu ha reelegit dues vegades la República. Això vol dir que si en moments de perill el President de Catalunya cridés el poble, a vosaltres el mot d'ordre us el donaria en Josep Gaspà. I el faríeu quedar bé, ocupant el lloc d'honor i de més perill en defensa de la República i de l'autonomia.

Féu a continuació una magnífica evocació de la flora esponerosa de Sant Feliu, i digué que així com la visió de la flor de l'ametller li fa sentir basarda de la gelada, cal vetllar per la República, que és una flor encara tendra.

Exhortà els santfeliuencs a extirpar, quant calgui, tota la mala herba, puix que si en deixeu un bri, rebrostaria.

Subratllà els perills que es dibuixen en el panorama de la política espanyola, i expressà la seva convicció que si algun dia el President de Catalunya cridés el poble a la defensa de la llibertat, Sant Feliu faria honor a la seva tradició republicana. (*Ovació.*)

Acte seguit féu lliurament del bastó d'alcalde a l'homenatjat. El públic, a peu dret, esclatà en un llarg aplaudiment.

Aquest poble en peu — acabà dient Ventura Gassol — vol dir que si el moment arriba sabrà salvar Sant Feliu, que és tant com salvar Catalunya i salvar els drets del poble. (*Clamorosa ovació.*)

Seguidament l'alcalde de la vila, senyor Josep Gaspà, amb paraula emocionada, agraí l'homenatge que acabava d'ésser objecte. Fou també entusiastament aplaudit.

En aquest moment arribà el President de la Generalitat, el qual acompanyaven el seu secretari particular, senyor Alavedra, i el Cap de Cerimonial, senyor Rubí. El públic, a peu dret, tributà al President de Catalunya una fervorosa ovació, que es repetí en ocupar el senyor Companys la presidència de l'acte i en disposar-se a parlar.

Jo havia encomanat — començà dient — al conseller de Cultura, l'amic Gassol, que em representés en l'acte de l'homenatge que es tributa a l'alcalde de la vila. No he pogut, però, sostreure'm a aquest contacte amb la multitud i sentir de prop la seva presència.

Subscric les paraules de l'amic Gassol i ratifico el lliurament del bastó d'alcalde de què se us ha fet ofrena.

Demano al poble de Sant Feliu que tingui el convenciment que el Govern de la Generalitat compurà a tot hora els deures que te contrets envers Catalunya i la República. Les nostres propogandes anteriors i la història dels nostres homes ens obliguen a mantenir des del poder la defensa dels postulats que han estat norma de la nostra actuació.

I ara, a treballar tots, per Catalunya i la República!

Una gran ovació acull les darreres paraules del senyor Companys, el qual és novament aplaudit per la multitud que l'esperava a la sortida del local.

Seguidament, el President de la Generalitat i els seus companys, visitaren l'Ateneu Santfeliuenc, on foren complimentats pel president de l'entitat, senyor Blai Chariccio, i pel senyor Esteve Guarro, director de les escoles.

El President i les autoritats, seguits d'una gran multitud, es trasladaren a la finca «Clos de can Nadal», i recorregueren els seus jardins; visitaren també les dependències de la casa coneguda per «Torre Nadal». A l'entrada d'aquesta, l'alcalde, senyor Gaspà, adreçà unes paraules al President de la Generalitat sollicitant que la Generalitat completi l'esforç del Municipi de Sant Feliu, i utilitzi la finca per a serveis de cultura adients als interessos de la comarca o per altre aprofitament digne.

El senyor Companys pronuncià breus paraules, i prometé atendre l'esmentat prec.

Al migdia se celebrà, a la susdita finca una àpat a honor del President de la Generalitat, consellers, diputats i altres autoritats i personalitats.

Després de dinar, el senyor Companys efectuà una visita al Centre Republicà Català Federal, alherit a l'Esquerra Republicana on fou rebut amb aplaudiments pels socis presents a l'entitat. El senyor President pronuncià breus paraules de salutació, i acte seguit, efectuà el viatge de retorn a Barcelona.

REBAIXES SORPRENENTS en
MORIÑIGO - Claris, 4
DESCOMPTES DEL 10 °|° AL 50 °|°
EL PÚBLIC SEGUEIX AMB ENTUSIASME
: COMPRANT EN LA NOSTRA EXPOSICIÓ :
ROBA PER CASA
APROFITEU LES REBAIXES DE
MORIÑIGO - Claris, 4
LA NOSTRA FIRMA ES GARANTIA DE LA VERACITAT DELS DESCOMPTES

TEATRE CÒMIC

Revistes. — *Avui, dilluns, tarda, a les 5. Inauguració dels matinés populars amb la reposició de la celebrada revista* Las pavas, *per tota la companyia.* — *Butaques a 1 pesseta.* — *Nit: L'èxit dels èxits: la bonica revista* La camisa de la Pompadour, *la qual ha fet desfilar pel Teatre Còmic més de cent mil espectadors.* — *Demaneu les localitats amb anticipació.* — *Demà tarda:* Las pavas. — *Nit:* La camisa de la Pompadour.

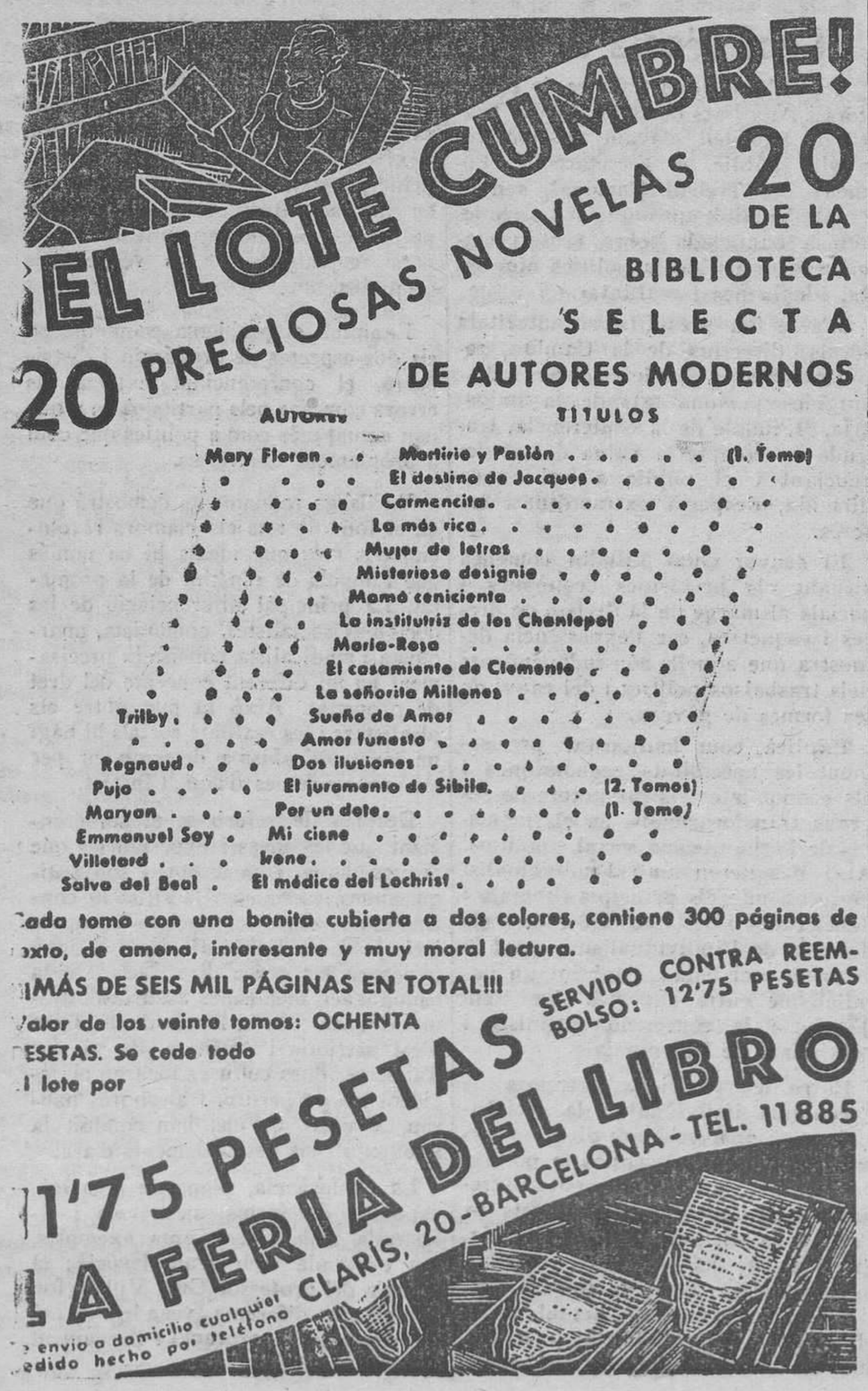

Ministerio de Educación, Cultura y Deporte

LA RESSURRECCIO DEL CARNAVAL

El primer dia de rua transcorregué amb més animació i esplendorositat que en anys precedents

S'han presentat carrosses magnífiques i en major nombre també que els anys darrers. - De la mateixa manera la venda de confetti i d'articles de Carnaval ha estat enguany molt més elevada

Ahir fou el primer dia de Carnaval. Contra tots els averanys, que predeien una continuació en la davallada del prestigi del Vell Momo, aquest any el Carnaval ha tingut una notabilíssima revifalla. La inquietud política, la crisi econòmica, l'atur forçós i totes les malvestats que planen damunt de Barcelona, no han pogut impedir que el poble i la gent, que encara té una engruna d'optimisme i d'alegria a l'ànima, es manifestés al carrer en pro de l'alegria i de la rialla collectiva i en contra del malhumor i de les preocupacions.

EL MATÍ DE CARNAVAL

El dia acompanyà magníficament a l'esplendidesa de la festa grotesca. El sol, tebi, escalfà l'ambient, i de bon matí, amb un dia clar i optimista de primavera, la gent jove, les penyes i les agrupacions, amics de la gatzara, es llançaren a preparar l'apoteosi de la tarda.

Els escenògrafs professionals i els aficionats tingueren, durant tot el matí, la gran feinada d'enllestir les carrosses que havien de prendre part en la parada. Algunes d'elles, potser les més valuoses, no estigueren fetes fins que la rua ja feia estona que s'havia posat en moviment.

Després vingué l'equipatge de les municions per a la batalla de confetti i de serpentines. Amb aquest motiu tinguérem al matí un curiós avenç de la rua.

Des de les vuit del matí, davant d'un establiment de la Ronda de la Universitat que es dedica a la fabricació de confetti, les carrosses que havien de prendre part en la desfilada de la tarda esperaven torn per a carregar el material. Amb aquest motiu es produí un embús en la circulació i calgué que els urbans es disposessin a ordenar-la. Per tota la Ronda cap a la plaça de Catalunya els ciutadans pogueren tenir un assaig general de rua.

Pels carrers de la ciutat les disfresses individuals i les mascarades en grups feien gatzara i bullici. Per cert que aquest any no han abundat les notes de mal gust i les indecències. En general, fins aquelles màscares improvitzades del llençol brut de pintura i l'escombra o el paraigües, han tingut una certa dosi, mínima, de discreció. Algunes, veritablement, eren divertides i arrencaven un somriure al ciutadà més hipocondríac.

Recordem una tribu de negres, en pla de festa grossa, que durant tot el matí féu les delícies de la gent menuda i dels que no són menuts també. Les nenes i nens petits, alguns tanmateix massa petits perquè se'ls sotmeti a una tortura d'exhibició exagerada i de marxes forçades al capricі d'uns pares que es divertеixen massa, han abundat i amb una mitjana de bon gust remarcable. S'han fet moltes fotos i els reporters gràfics han tret la casa de mala anyada.

La manca de la tradicional desfilada de disfresses individuals i comitives davant de les tribunes del Passeig de Gràcia, com es feia fins ara fa un parell d'anys, potser restà animació de figures grotesques en aquest passeig. No obstant això, durant tot el matí hi hagué una animació extraordinària, i moltes carrosses d'anunci comercial hi desfilaren fent propaganda de llurs productes.

Per les barriades la gent també féu tot el que li fou possible per a divertir-se una mica.

En conjunt, un bon matí de carnaval. Més animat i més distret que alguns matins de carnavals proppassats.

A LA TARDA. LA RUA AL PASSEIG DE GRÀCIA

A la tarda, continuant el bon dia i el poc fred, la gent se n'anà a la rua. A les quatre era difícil circular pel Passeig de Gràcia, i així com s'anava fent tard, creixia l'afluència de gent que volia contemplar la desfilada de carrosses. A dos quarts de quatre cessà la circulació de tramvies. Els seients collocats a banda i banda de la calçada quedaren ocupats a primera hora de la tarda. Llur multitud immensa s'aplegava pels passeigs, i a les cruïlles la guàrdia municipal, de seguretat a peu i a cavall i guàrdies d'assalt passaven angúnies per a contenir el desbordament dels ciutadans. Els balcons i terrats del passeig estaven atapeïts.

Tres grans tribunes s'havien disposat al mig de la calçada. La tribuna A, per a invitats i premsa, està disposada en el tros de Consell de Cent a Aragó. Era completament impossible a dos quarts de cinc que ningú pogués encabir-s'hi malgrat que portés tarja d'invitació. La desproporció entre la capacitat i les targes repartides era evident.

Una segona tribuna està disposada entre Aragó i València. En aquesta hi havia la instal·lació de Presidència i Jurat. També hi ha un lloc a propòsit per a una banda de música. Entre aquestes dues tribunes n'hi ha una de petita amb una instal·lació de ràdio a càrrec de l'emissora Ràdio Barcelona. Encara una tercera tribuna està instal·lada entre València i Mallorca, destinada a públic.

A totes es pot dir que hi havia més gent de la que hi cabia.

Aquestes tribunes, ben disposades i bastant còmodes, han estat muntades sota la direcció del capatàs de l'Ajuntament senyor Garriga.

La desfilada fou brillant. Aquest any s'han inscrit a la rua 107 carrosses, i el primer dia només han deixat de prendre-hi part unes 25. Algunes d'elles, però, perquè no havien tingut temps d'enllestir-les els seus decoradors. S'organitzà la desfilada dibuixant l'itinerari una enorme ferradura: les carrosses pujaven pel cantó esquerre de la calçada del cinc d'oros i baixaven per la banda dreta fins al carrer Avinguda de les Corts Catalanes; arribats a aquí, giraven i pujaven una altra vegada per la mateixa mà en la calçada de tramvies, i giraven una altra vegada per la calçada de tramvies de la dreta, per anar a girar vers la banda esquerra de la calçada, en la cruïlla de l'Avinguda de les Corts Catalanes.

Per a fer tot aquest trajecte una carrossa invertí tres hores justes.

El Jurat, presidit pel regidor senyor Massip, i format pels vocals senyors Ricard Altaba, i Josep Gispert, pel president del Cercle Artístic senyor Casas Abarca, i pels senyors Ignasi Moll i Joan Isern, treballà, durant tota la desfilada en la puntuació de les carrosses.

Les que més cridaren l'atenció foren, en primer terme, la titulada «La Esfinge robada» que és una reproducció de l'esfinx, decorada amb un gust depuradíssim per un grup d'estudiants d'arquitectura, enginyers i d'altres facultats. L'any passat aquest mateix grup d'estudiants va presentar la carrossa del Drac

Segueixen en ordre de mèrits i de riquesa «El cavall de Troya», una feliç interpretació del cavall d'Ulisses, «Castell medieval» «Jardí clàssic», «El papà Noel», «Caçadors de muntanya», «Caputxeta vermella», «Els dracs del Mar Negre», «Sistella florida», «Manon», «Sol ixent», «Llapis de color», «Llibertats regionals», «Jugadors de polo», «Cubans», «Primavera», «Jardí d'istiu», «Piu-piu», «Poker», «Canoa W», «Fantasma lunar» i moltes altres més.

Ha cridat l'atenció una quàdriga romana, decorada amb molt de gust, que portava una nena, i una nota d'un humorisme sarcàstic: En un cotxe obert uns ciutadans portaven, molt seriosos i protocolaris, un burro ajegut en una posició de descanç i d'avorriment definitiu.

La festa fou amenitzada per la banda Azorín, que alternava amb discos de Ràdio Barcelona. En tot el passeig de Gràcia s'havien instal·lat vuit potents altaveus.

L'alcalde, senyor Pi i Sunyer, i el president del Parlament, senyor Casanoves, recorregueren la rua en un cotxe descobert, i foren aplaudits per la multitud.

A les vuit, el conseller regidor de Governació, senyor Massip, adreçà unes paraules de salutació als ciutadans de Barcelona, felicitant-se de l'èxit obtingut per la festa i de la prova de civisme que ha donat el poble en aquesta festa, que ha tingut aquest any una explendorositat magnífica, i els exhortà perquè avui i demà donin, amb la seva assistència, relleu a una festa tan tradicional i barcelonina com la rua.

A dos quarts de nou es donà per acabada la rua, sense que s'hagués registrat cap incident

UNES NOTES CURIOSES

Acabada la rua, preguntàrem a diversos venedors de confetti com els havia anat la venda. Malgrat l'èxit de la festa, els venedors es mostraven una mica decepcionats. Nosaltres no enteníem el motiu, puix que ens havia semblat que la rua era molt pròdiga en boles i en confetti. Però ells havien venut menys que l'any passat. Un d'ells enguany havia venut només vuit mil boles, i l'any passat el primer dia en va vendre quinze mil. La proporció d'un altre venedor era de quatorze mil contra vint mil de l'any passat; un altre, nou mil contra dotze mil, i en aquesta mateixa proporció, cinc o sis venedors més.

La cosa semblava incomprensible; però recordàrem la desfilada de carrosses davant d'un establiment de confetti i procuràrem entrevistar-nos amb el seu gerent. Molt amablement ens facilità unes xifres.

Ahir, al matí, aquest sol industrial havia carregat a les carrosses que feien cua, mig milió de boles. Per transportar aquesta quantitat de confetti han estat precises vint-i-cinc cotxes. Correntment, cada carrossa de les importants carregava de quinze mil a vint-i-cinc mil boles. Algunes han arribat a cinquanta mil.

Aquesta mateixa manufactura ha venut també dos mil sacs de confetti i dues-centes mil serpetines, sense comptar la venda del dia abans.

Tot això un sol industrial!

Li preguntàrem si aquest any havia venut més o menys que el passat i li férem saber el pessimisme dels venedors ambulants.

El gerent ens afirmà rodonament que enguany ha venut, en el primer dia de rua, una tercera part més que l'any precedent. — Això explica, potser — digué —, que els ambulants hagin venut menys.

I per a acabar, ja que estem en veina de xifres, en donarem unes quantes més

Aquest any, entre rua i balls, s'han venut ja a Barcelona 20.000,000 de boles de confetti!

En tot Catalunya s'han venut 1.500,000 barrets de paper i 2.000,000 de trompetes d'aquestes amb les quals la quitxalla no deixa descansar els veïns i mareja tota l'escala.

A Catalunya hi ha més d'un miler de treballadors que viuen exclusivament de la indústria derivada de les festes de Carnaval, o sigui «fabricant municions» per a la rua i per als balls de disfresses. Només a Sant Feliu de Guíxols n'hi han cent cinquanta. La industrial de referència en té seixanta tot l'any a Barcelona.

Això sense comptar la indústria de les caretes, que és fa tota a domicili, perquè no hi ha fàbriques, i de la qual són innombrables les famílies obreres que en viuen.

Aquest és l'aspecte més simpàtic del vell Carnestoltes, potser ja una mica artificial en l'edat de feixisme i del comunisme.

BALL DE DISFRESSES AL CENTRE DE LLEIDA

Aquesta nit, al Centre de Lleida, se celebrarà el ball de disfresses ja tradicional en aquest Centre pel seu bon gust i per l'esplendidesa amb què es presenta.

Hi ha assignats valuosas premis a l'enginy i al bon gust més destacat en les disfresses. Es premiaran els millors vestits, la riquesa, el gust artístic i l'originalitat.

Promet ésser un dels balls de disfresses més lluïts de Barcelona.

UN ASSALT

L'elegant estatge dels senyors de Salanova fou assaltat dissabte a la nit per un grup de distingits disfressats. Amb aquest motiu se celebrà una festa de bon to, on es féu admirar la bellesa de les senyores i senyoretes assistents.

Els propietaris de la casa, el nostre estimat company Rafael Salanova i la seva gentil muller, Dolors Argente de Salanova, atengueren sol·licits i satisfets als assaltants, obsequiant-los esplèndidament.

Aquesta agradable vetllada no acabà fins tocades les cinc del matí.

EL BALL DELS XOFERS

Avui se celebrarà, al Nou Món, el ball de disfreses que, com cada anys, ha organitzat la Unió de Xofers a profit de la seva Caixa d'Invalidesa i Socors.

Seran atorgats sis grans premis i vint accèssits a les disfresses que més es distingeixin per l'originalitat i el bon gust.

Durant la festa serà feta l'elecció de Miss Benzina 1934.

ANUNCIS OFICIALS

COMPANYIA HISPANO-AMERICANA D'ELECTRICITAT, S. A.

El Consell d'Administració d'aquesta Companyia, de conformitat amb allò que disposa l'art. 8.è dels Estatuts socials, ha resolt convocar Junta general extraordinària d'Accionistes, la qual serà celebrada al seu estatge social, Avinguda del Conde de Peñalver, 8 i 10, Madrid, el dia 6 de març del 1934, a les dotze del matí, a l'objecte d'autoritzar el Consell d'Administració per a procedir a la creació i emissió d'obligacions de la Societat.

Als efectes de l'art. 12 dels Estatuts, són designats els Bancs següents, en els quals els senyors Accionistes podran dipositar llurs accions, amb una anticipació mínima de set dies, contra lliurament d'una tarja d'assistència estesa a llur nom:

Madrid. — Banco Español de Crédito, Banco Urquijo, Banco de Vizcaya.

Barcelona. — S. A. Arnús-Garí.

Bilbao. — Banco de Vizcaya.

Bruselles. — Banque de Bruxelles, Cassel et Cia

Anvers. — Banque de Bruxelles, S. A., Siège d'Anvers, Ancienne Banque Centrale Anverscise.

Luxemburgo.—Banque Internationale à Luxembourg.

Berlín i altres ciutats alemanyes.—Deutsche Bank und Disconto Gesellschaft.

Francfort del Main. — Bank und Disconto Gesellschaft, Filial de Francfort.

Zuric i altres ciutats suïses. — Crédit Suisse.

Amsterdam. — Mendelssohn & C.º Amsterdam, Nederlandsche Handel Maatschappij, N. V., Handel Maatschappij H. Albert de Bary & C.º N. V.

Londres. — Midland Bank Ltd., Barclays Bank Ltd., J. Henry Schroeder & C.º Baring Brothers & C.º

Nova York. — Guaranty Trust Company.

Buenos Aires. — Oficines de la Companyia.

Madrid, 1.r de febrer del 1934. — El Secretari del Consell d'Administració, *Miquel Vidal i Guardiola.* — El President, *F. d'A. Cambó i Batlle.*

BANC COMARCAL DE CREDIT GIRONELLA

En compliment de l'article 10 dels nostres Estatuts, es convoca Junta general ordinària que, per a l'aprovació del Balanç, tindrà lloc al local social el dia 2 de març pròxim, a les quatre de la tarda.

Gironella, 7 de febrer del 1934. — El President, *Manuel Ballús.*

CREMADES

Una vegada al llit, en el seu domicili, carrer N.º 7, de Santa Coloma de Gramenet, Rafael Carreño i Expòsito, de trenta-quatre anys, volgué donar-se exhalacions de vapor, per sentir-se una mica constipat i tingué la desgràcia que se li aboqués el recipient de l'aigua bullent damunt el pit, i es produí cremades de pronòstic greu en diferents parts del cos.

Fou assistit de primera intenció a dispensari de Santa Coloma, i després traslladat a l'Hospital de la Santa Creu.

Ministerio de Educación, Cultura y Deporte

AL CINEMA PARDINYAS

IMPORTANT DISCURS DE MANUEL AZAÑA

Atacà la política del Govern, propugnà per la puresa del règim republicà ammotllat a allò que la Constitució disposa, assenyalà els perills que planen damunt d'Espanya i acabà requerint tots els homes d'esquerra perquè constitueixint un gran partit republicà

Madrid, 11. — Al Cinema Pardiñas, amb un ple imponent, ha donat la seva conferència política l'ex-president del Consell de Ministres, senyor Manuel Azaña. A les llotges hi havia moltes senyores i polítics destacats. L'acte començà a tres quarts d'onze i acabà prop de les dues de la tarda.

En sortir a l'escenari el senyor Azaña fou ovacionat.

El cap d'Acció Republicana pronuncià un parlament molt extens, en el qual tractà de la situació actual i atacà amb duresa el Govern actual.

Qualificà de molt greu el moment nacional, i digué que aquesta gravetat no és tanta com per la que pot passar encara la República.

Atacà amb violència el Govern Lerroux i les seves mesures governamentals desencertades. Diu que un any enrera els mateixos radicals haurien pres com un insult que se'ls digués que anaven a prendre el poder sotmesos per complet a Gil Robles.

Féu consideracions sobre la posició minoritària del Govern Lerroux, i digué que en realitat no existeix el tal Govern de minoria, sinó tot al contrari, puix que aquest Govern ha presentat dues vegades la qüestió de confiança i totes dues les ha guanyat per una gran majoria. Això no és ésser un Govern minoritari.

El Govern Lerroux encobreix amb la seva política nefasta per a la vida del país la finalitat fonamental de les dretes, que és l'incompliment de l'article 26 del cos de les nostres llibertats plasmat en la Constitució.

L'obra de les Corts Constituents és invulnerable.

Jo no vull fer política petita i menuda, sinó política de grans ideals.

Diu que les dretes, aliades amb Lerroux, fan una obra de franca desfiguració del règim republicà.

Condemna la indiferència del Cap de l'Estat davant la crida patriòtica i tràgica del senyor Prieto demanant una política de rectificació en les persecucions de què són víctimes les classes treballadores, que fa el senyor Lerroux atiat i emparat per les dretes.

(*El senyor Azaña és objecte d'una ovació clamorosa amb moris a Lerroux i a Gil Robles.*)

Va a ocupar-se després de la justícia social, i diu, en aquest punt, que una República no és tal República sinó s'ocupa d'aquest aspecte fonamental de la vida dels pobles i no se li ret el degut acatament. No poden portar-se les rendes d'un règim democràtic com és la República i vulnerar tots els principis de les normes de la justícia en les quals cal que s'inspiri un règim com el que té Espanya.

Fa referència a la persecució que estant patint les masses obreres, i diu que aquesta mai no ha estat tan violenta com ho és ara. Aquesta situació, al camp, és aguditzada, puix que ja es insostenible, car els obrers agrícoles es troben amb els salaris baixos i amb una burgesia rebel davant la llei. Demana un camí per tal de garantir als camperols un mitjà decorós de vida, i això ho ha de donar la República.

Parlant del règim parlamentari, diu que constitueix l'essència i la medulla de la República. El règim parlamentari ha de treballar amb el màxim de prestigi perquè les seves funcions tinguin tot el mandat sobirà que li dóna el propi sistema.

Creu, amb tot, que és necessària la creació d'un organisme en el qual estiguin representats tots els sectors de la vida nacional per a estudiar els problemes fonamentals, per a proposar-los després a les Corts amb llur solució definitiva. El Parlament ha d'actuar d'una manera que la seva tasca sigui eficaç.

Avui el Parlament, amb els obstacles que es posen a la seva marxa, no és un instrument eficaç de govern. Cal respectar les lleis laiques votades per les Constituents, que representen la voluntat nacional.

En la qüestió de l'ensenyament es declara partidari de l'escola única com a principi essencial de la democràcia, ajudant els valors intellectuals, sigui quina sigui l'esfera en la qual es trobin.

S'ha de portar ràpidament a la pràctica la política agrària iniciada per les Corts Constituents, i creu que ha d'arribar-se a la industrialització de l'agricultura. El remei contra l'atur consisteix en l'aplicació de la llei agrària, en la creació d'impostos, sense carregar a aquells que ja paguen tributs a l'Estat.

Es mostra disconforme amb les paraules del senyor Prieto respecte a la plus vàlua de les reserves d'or que hi ha al Banc d'Espanya per si, arribat el cas, es decideix el Govern a l'estabilització de la nostra moneda.

Torna a fer referència a l'actual moment polític i examina la posició de les dretes al Parlament i l'actitud revolucionària de les classes treballadores.

Després s'ocupa del que qualifica de pla premeditat per part del Govern, i diu que del que es tracta és d'impulsar el proletariat espanyol a la revolta, i que una vegada realitzat aquest estat revolucionari, gràcies a les mesures adoptades abans pel Poder, desfer-lo impunement, produint aquest cop amb col·laboració amb les dretes. Segons aquest pla i després de l'apallissament de les masses obreres, les dretes pujarien al Poder directament i gràcies a aquesta acció intolerable del Partit Radical, instrument d'aquests partits de dretes, assumirien el Poder sense oposició de cap mena, la qual cosa significaria que havia desaparegut la República.

És natural que amb aquesta política que segueix el Govern Lerroux el proletariat espanyol es redreci furiós i combatiu contra les persecucions que és objectes i el desafur que representa la política governamental.

Creu que urgeix una política netament republicana, de protecció als treballadors i amb un sentit social i humà folgats. Unicament d'aquesta manera la República podrà recuperar les seves essències i s'obtindrà la lliure convivència civil de tots els ciutadans.

Enfront d'això, segueix dient l'orador, el deure de tots els republicans és procurar per tots els mitjants que no s'arribi a aquest moment per a salvar així la República.

Fa consideracions sobre l'obra realitzada pel Govern.

Explica també el programa constructiu que realitzaria des del Poder, programa que té poques variants amb el que ja ha exposat altres vegades.

A continuació entre en un terreny un xic personal, en el qual s'adreça a les masses republicanes que el segueixen i a aquelles que el veuen amb simpatia. Diu que és la darrera vegada que s'adreça a aquestes masses per a cridar llur atenció sobre la necessitat inexcusable en què es troben d'acudir en auxili del règim que el poble s'ha donat. Jo vaig amb tota la meva ànima a realitzar aquest darrer servei.

S'ocupa del moment de les esquerres republicanes, i exposa la seva opinió que si es tracta d'un gran partit d'esquerres ell hi anirà, però si es tracta d'una federació de grups i capelletes polítiques, com les que existeixen actualment, no es prestarà a la jugada, i llavors seguirà al front del seu partit com fins ara. Ara, si se cerca com cal la unió dels partits d'esquerra amb un sol bloc, llavors Acció Republicana es dissoldrà i els seus elements passaran a integrar aquest gran partit, disposats a servir la República.

Propugna per la conveniència d'aquest gran partit en els postulats i orientacions del qual pot trobar el règim la saba necessària per a la salvació que avui requereix la situació compromesa en què es troba el país després del lliurament de la República a les dretes. Cal mantenir amb tot rigor els principis essencials de les Constituents que són la base essencial de la República.

Comentant la prohibició de radiar el seu discurs polític, recorda una anècdota. Diu que fa quatre anys, en tal dia com avui, en celebrar-se un acte de propaganda republicana, presidint el Govern el general Berenguer, el cap de policia negà el permís per a la celebració de l'acte. Davant aquest fet, anà amb el senyor Lerroux a veure el general Berenguer per a demanar-li autorització, i l'acte prohibit per la policia fou autoritzat pel general Berenguer. Li fa estrany i lamenta que sigui el senyor Lerroux el que negui el permís per a radiar el discurs d'un republicà, cosa la qual no va fer el general Berenguer.

En referir-se a aquest moment, esclata una gran ovació que dura llarga estona.

El Govern — segueix dient — en impossibilitar la radiació d'aquest parlament ha volgut ofegar la veu d'un membre del Comitè revolucionari, dues vegades president del Consell de Ministres de la República, quan es disposava a fer oir la seva veu en aquests moments tan greus per al règim republicà, quan tots els espanyols que senten i volen la República esperaven oir unes raons orientadores davant els gravíssims problemes que amenacen Espanya i el règim que es donà el poble.

En acabar el seu parlament, el senyor Azaña fou ovacionat insistentment amb gran entusiasme, i es donaren visques a la República i al gran estadista de les esquerres espanyoles.

Es que ací hom no pot parlar en republicà? Jo no defujo cap responsabilitat i no penso retirar-me de la República; avui, però, vaig a fer la darrera crida per tal que arribi als alts poders, a aquella persona que pugui resoldre el trànsit difícil en què es troba Espanya. Si no sóc atès, aleshores, declinaré qualsevol responsabilitat i me n'aniré a casa meva, puix que no vull ésser el fosser que enterri la República.

Es refereix després als socialistes, i afirma que aquests han estat uns col·laboradors fidels de la República, i que han realitzat una obra extraordinària, en completa consonància amb els ideals del poble que elegí les Corts Constituents.

Fa referència altre cop a les persecucions de la massa obrera, i diu que hom intenta arrossegar-la a una acció violenta de rebellia, per imposició dels elements de la dreta, que van directament a fer-se els amos del Poder. Si les esquerres republicanes, amb l'ajut dels socialistes o amb la seva simpatia, no tracten d'estroncar el mal, aquest ja no tindrà remei. Vindran aleshores moments de molta més gravetat que els actuals.

La República ha d'estar identificada amb l'obra espiritual de les Constituents i no pot ésser permès que el règim sigui portat per camí de lliurar-lo als braços de la reacció més descarada.

Espera que l'opinió espanyola i els que estimen de debò la República s'hi oposaran.

La República és un règim de civilització, de pacificació i de creació, i ha d'estar disposada a servir aquests ideals per tal de continuar l'impuls sobirà creat per voluntat del poble. La República pel damunt de tots, i la Constitució encara més. I això és el que havia de dir als espanyols en aquestes hores crítiques, demanant a tothom que es mantingui en el seu lloc.

El cap d'Acció Republicana acabà invocant la seva fe en els ideals republicans i la seva disposició al sacrifici personal que les lluites imposaren, i també per a contribuir a la resolució dels problemes que Espanya té plantejats. Cal, per a això — repetí —, la constitució d'un gran partit d'esquerres, inspirat en els més purs postulats de justícia social.

En acabar el seu parlament, el senyor Azaña fou ovacionat insistentment amb un gran entusiasme, enmig de visques a la República i al gran estadista de les esquerres espanyoles.

COMENTARIS AL DISCURS DE AZAÑA

Madrid, 11. — En saber-se els termes del discurs del senyor Azaña als cercles polítics, fou objecte de molts comentaris, i hom assegurava a la major part d'ells que era el discurs més important que ha fet durant la seva vida política, i que indubtablement haurà de tenir conseqüències polítiques.

TALLADORES DE FIAMBRES I MOLINETS

PRAT

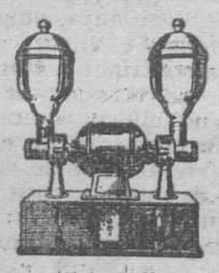

El nom Prat garantitza la qualitat de les seves construccions.

Demaneu-nos un aparell de demostració.

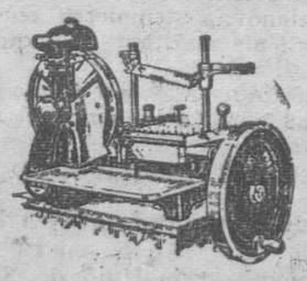

FRANCESC PRAT BOSCH — Guifrè, 109-113 — BADALONA

RENOVACIO PALLAROLS

PASSEIG DE GRÀCIA, 44

PER REFORMA DEL LOCAL

GRANDIOSA LIQUIDACIÓ

DE

MOBILIARIS I LÀMPARES

D'ÚLTIMA FABRICACIÓ

Menjadors, Dormitoris, Salons, Despatxos, Mobles auxiliars d'estils clàssics i moderns, a

PREUS SORPRENENTS

LIQUIDACIÓ D'ANTIGUITATS

Amb el fi de preparar l'EXPOSICIÓ dels mobiliaris fabricats en els últims tres mesos, tancada la venda fins al dia

17 DE FEBRER

TOT BARCELONA

ES BENEFICIARÀ D'AQUESTA LIQUIDACIÓ

Ministerio de Educación, Cultura y Deporte

AHIR, A TARRAGONA

Marcel·lí Domingo contesta els discursos d'Indaleci Prieto dient que tots els problemes polítics i socials que assenyalà el diputat socialista, tenen solució en la República democràtica

Tarragona, 11. — Al Saló Teatre Modern ha donat la seva conferència l'ex-ministre senyor Marcel·lí Domingo.

El local estava ple de gom a gom.

L'acte era dedicat a la dona republicana, com a homenatge a la seva actuació en les passades eleccions, i les primeres paraules del parlament del senyor Domingo foren d'adhesió fervent a aquest homenatge.

Seguidament tractà de la situació política del moment i de la posició dels socialistes, fixant-se especialment en els dos discursos pronunciats darrerament per Indaleci Prieto, als quals voldria contestar.

Assenyala l'existència dels perills que amenacen la República, dels quals diu que pot i ha de salvar-se.

No és per a mi cap sorpresa—diu—l'existència d'aquests perills. Els havia profetitzat quan una i altra vegada al Parlament i al si del Partit al qual jo pertanyo, fent front a posicions polítiques netes i a posicions polítiques brutes, jo declarava la necessitat que els partits d'esquerra collaboressin amb el Partit Socialista. I jo ho deia, i encara ho dic ara, perquè tinc aquesta doble convicció: primera, que la República si havia de tenir el seu veritable sentit, li interessava fonamentalment tenir dintre de la República satisfets i servits els elements obrers; i segona, que si aquests elements obrers tenien una organització forta dintre del Partit Socialista i el Partit Socialista s'havia collocat dintre de la legalitat constitucional del Govern, aquells elements que atacaven l'actuació socialista creient que aquesta anava més enllà d'on la República en l'ordre social podia permetre, no tenien en compte una cosa que és una realitat i que jo l'he dita més d'una vegada, i és que aquest país nostre és un país en el qual en realitat l'esperit no està educat per a una acció democràtica; el nostre temperament és un temperament exaltat i indisciplinat i una de les obres més grans de la República haurà d'ésser sotmetre i disciplinar l'esperit dels espanyols, emmotllan-lo a les responsabilitats de sentir-se responsable a l'hora de governar. I deia jo també que el més difícil en nosaltres no serà tenir al govern aquells partits de govern, sinó que serà estar a l'oposició aquells partits que deixin de governar. Allò difícil en nosaltres, essent molt difícil no serà, guanyant, governar, sinó perdent, saber estar dintre de la disciplina de la República i de l'oposició, convertir l'oposició en collaboració activa de l'acció de govern. (*Molt bé, molt bé. Aplaudiments.*)

I ho deia així: I ha hagut un partit, el Partit Radical, que en el moment que ha passat a l'oposició ja no ha comprés la seva comesa sinó en l'exercici de l'oposició en la forma antidemocràtica de l'obstrucció. Així ho deia jo: El dia que les forces obreres surtin del poder i puguin creure que surten llançades del poder, convertiran immediatament l'oposició en el perill revolucionari per a la República; i és indispensable que els partits d'esquerra mantinguin amb les forces obreres una cohesió disciplinada. Jo sempre he estat partidari que es permeti, dintre de l'acció de govern, governar amb el sentit que la nostra collaboració assenyali; i fora del govern mantenir amb ells aquella relació i disciplina que permeti i que la collaboració, des de l'oposició, subsisteixi.

Aquest sentit del que era, aquest sentit d'allò que havia d'ésser la collaboració amb els socialistes, jo el vaig mantenir fins el punt que vaig assistir en un moment dolorós per a mi, a la divisió del partit del qual jo formava part, al moment dolorós per a mi de veure que uns elements creien que era preferible la collaboració amb els radicals que amb els socialistes, i jo vaig preferir que es trenquessin les forces que no que es trenqués en el Partit Radical Socialista el sentit de la permanència d'aquesta collaboració amb aquelles forces obreres que eren indispensables... (*Les darreres paraules d'aquest paràgraf no s'han pogut entedre perquè una gran ovació les ofega.*)

Manifesta que al Partit Radical-Socialista no li ot ésser carregada cap responsabilitat pel que ha ocorregut, i explica els esforços realitzats, junt amb el senyor Azaña, per a donar una solució constitucional i d'esquerra a la darrera crisi del Govern Azaña.

Parla de les Corts Constituents que no havien d'ésser dissoltes, i diu:

Les Corts Constituents han plasmat, han donat vida a l'esperit revolucionari del país, que on volent fer una revolució dictatorial volgué fer una revolució legal. No hem de mirar si hi havia un estat d'opinió que es decantés cap a un sentia o altre pel seu esperit revolucionari; el que calia tenir en compte era que si les Corts Constituents tenien un esperit revolucionari és precisament aquest esperit revolucionari el que justifica la seva permanència, perquè l'única cosa que podia justificar la seva dissolució era que les Corts Constituents s'hagués divorciat, no de l'opinió de les dretes, sinó de l 'opinió de les esquerres que... (*una altra vegada una ovació espontània priva de sentir les paraules finals d'aquest paràgraf.*)

Dóna la culpa de la dissolució de les Corts Constituents a les dretes i als radicals.

S'entreté a detallar les maniobres realitzades per les dretes contra el Govern esquerrà per les reformes socials i agràries que es portaren a terme, temeràriament secundades pels radicals, fins a arribar a promoure esdeveniments com el del 10 d'agost.

Exposa la falsa situació que es troba, al seu entendre, el Partit Radical, que haurà contribuït, amb la seva collaboració amb les dretes, a la monarquització de la República.

Referint-se als discursos de Prieto, està d'acord amb el diputat socialista en els punts essencials, en allò que es refereix al que havia d'haver fet la República, com és la reorganització i republicanització de la burocràcia; la democratització de l'Exèrcit i l'atur forçós, però consideran que tots els problemes poden i deuen tenir solució en la República sense necessitat de provocar una revolució social, el mateix pel que es refereix a obres hidràuliques i accés dels obrers a la Universitat de què tracta Prieto en els seus discursos.

Nosaltres — diu —, en instaurar una altra vegada el Govern d'esquerres, portats al Poder per un estat d'opinió, modificat el Parlament en el sentit que no es faci obstrucció a l'obra del poder executiu, nosaltres, en un espai de dies, per decret realitzarem aquella obra que esdevingui la consolidació definitiva de la República d'esquerres que hi ha hagut en el nostre país.

(*Aquest període del discurs és sovint interromput per alguns concurrents que, de vegades, priven de percebre els conceptes de l'orador.*)

Aquesta és la resposta als discursos de Prieto.

(*Una veu*: — I si abans s'hi posa el feixisme?)

Si el feixisme intervé — continua dient el senyor Domingo —, no hi haurà un lliberal conscient dels seus deures que no es redreci per a llançar-se amb totes les seves forces contra el feixisme. (*Gran ovació.*)

Aquesta és, repeteixo, la resposta.

Hi han hagut unes forces republicanes que s'han afrontat al Partit Socialista; i el Partit Socialista no pot considerar que pel sol fet d'haver-hi hagut un partit republicà que ha procedit d'aquesta manera, tots els partits republicans han de procedir igualment; el Partit Socialista no pot creure que tots els partits republicans obrin en el mateix sentit; i sobretot el Partit Socialista no pot considerar, encara que tots els partits republicans es manifestessin de la mateixa manera, la República com una epressió d'aquests partits republicans.

Jo proclamo la supremacia de la República lliberal i democràtica perquè a la República lliberal i democràtica hi tenen cabuda les aspiracions més justes, i a ella hauran d'anar els pobles que vulguin trobar solucions lliberals i democràtiques, aquells pobles que vulguin viure dignament i amb llibertat.

(Es produeix una nova interrupció, que obliga el president a recomanar l'ordre, per haver-se suscitat un petit aldarull contra el pertorbador. Però el senyor Domingo es troba ja al final del seu discurs i acaba dient:)

Vaig a acabar aquest parlament amb un visca, que confio que serà contestat i sentit per tots: Visca la República!

El públic, que havia aplaudit en diferents períodes del discurs el senyor Domingo, contestà amb entusiasta unanimitat el visca i clogué el final del discurs amb una xardorosa i perllongada ovació.

(El discurs del senyor Domingo començà a un quart i cinc d'una i acabà a dos quarts de dues.)

UNA CRIDA DE LA COMISSIÓ ORGANIZADORA DEL SINDICAT D'OBRERS SASTRES, CONFECCIONISTES I MODISTOS

La Comissió organitzadora del Sindicat d'Obrers Sastres, Confeccionistes i Modistos fa una crida a tots els sastres i modistos, per tal que ingressin en aquest Sindicat en organització.

L'esmentada Comissió crida tots els obrers del ram perquè, ben organitzats tots plegats, puguin lluitar amb efectivitat per llur interès de classe. Invita els obrers a passar pel local social, carrer Tres Llits, n.º 3, principal, on seran informats detalladament.

ACTUALITATS

Sessió contínua de les 3 de la tarda a la 1 de la matinada. — Avui, dilluns, estrena:

FESTA A ROTHHENBURGO
Documental.
BATALLES DELS SEGLES
Natural.
ELS CARTOIXOS DE CÒRDOBA
Documental.
NOTÍCIES ECLAIR
Moviment de terra a l'India. El nou Govern Mendieta de Cuba. La vaga de taxis a París. L'afer Stavinsky.
Entrada única, 1 pesseta.

SALONS CINÆS

Tívoli

Avui, dilluns, 4 tarda i 10 nit: Yo he sido espía, *per Conrad Veidt* (4.05 6.20 *tarda*, 10.45 *nit*).

Capitol

Avui, dilluns, 4 tarda i 10 nit: Matrimonio, Sdad. Ltda., *per Florelle* (4.05.1 6'15 *tarda*, 10.50 *nit*).

Catalunya

Avui, dilluns, 4 tarda i 10 nit: Las ocho golondrinas, *per Karin Hardt* (4.05 *i* 6.20 *tarda*, 10.55 *nit*).

Kursaal

Avui, dilluns, sessió contínua des de les 4 de la tarda: El rey de los fósforos; La prometida de mi marido Muchacha cara o cruz.

A SABADELL

Cinc atracadors ferexen greument a un reboster

Ahir, a les tres de la matinada, es registrà un altre acte de bandolerisme, que ha estat comentat apassionadament per la població, els habitants de la qual es troben molt indignats.

A l'hora que esmentem, un grup d'individus, en nombre de cinc, intentà robar a la porta del seu domicili del carrer de Sallés, 35, a Jaume Soler i Basum, que exerceix de reboster a la Societat Coral El Cèrvol, del carrer de Roger de Flor.

La víctima, que compta quarantaun anys, i és casat, anava acompanyat de la seva muller i portava al damunt la recaptació de la setmana. L'home es resistí, i aleshores els atracadors dispararen tres trets, dos dels quals feren blanc, l'un a la mà dreta i l'altre als intestins. El primer, és de caràcter lleu, però no així el segon, que entra en el pronòstic greu.

La policia recollí al lloc del succés una gorra dels atracadors, i aquesta es comprovà que fou adquirida en un establiment de la localitat.

Les autoritats despleguen molta activitat, per tal de donar amb el parador dels autor d'aquest fet tan reprobable.

* * *

Després del luctuós fet registrat a la matinada d'ahir, la policia cerca alguna pista, que sembla donarà resultats positius.

Per això compta amb antecedents i sospita que els autors pertanyen a determinada organització extremista.

Com que Sabadell ha experimentat en poques setmanes nombrosos atracaments, els ànims estan molt excitats.

HOMENATGE A L'ALCALDE SORTINT

El cos de policia i vigilància d'aquesta ciutat, ha dedicat avui un solemne homenatge a l'alcalde sortint, senyor Salvador Ribé i Garcia.

L'acte ha revestit molta importància i han estat moltes les proves d'afecte i d'adhesió que ha rebut el senyor Ribé, per la seva passada gestió al cap de l'organisme comunal.

NOTES VARIES

UN ATRACAMENT A LLEIDA

Lleida, 11. — Ahir al vespre, a tres quarts de deu, a l'indret conegut per Camps de Mars, fou atracat, per quatre individus que portaven careta, Miquel Escoda i Llosa, al qual robaren una quantitat important de diners que portava. Els atracadors fugiren en un auto que ja tenien a punt.

LA COMMEMORACIÓ DE LA PRIMERA REPÚBLICA

Lleida, 11. — Amb motiu de la festa de la República, les tropes han vestit de gala i als edificis públics i a molts de particulars han onejat les banderes nacionals.

AUSTRIA VENÇ ITÀLIA PER 4 A 2

Turín, 11. — En un matx de futbol jugat entre els equips d'Itàlia i Àustria per a la Copa d'Europa, han guanyat els austríacs per quatre punts a dos.

ROMA VENÇ BUDAPEST PER 4 A 2

Roma, 11. — En un partit de Futbol Associació, l'equip de Roma ha vençut el de Budapest per quatre a dos.

HOCKEI DAMUNT GEL

Milan, 11. — L'equip d'Anglaterra ha vençut el de Romania per 2 gols a zero.

L'equip d'Alemanya ha vençut el de Suïssa per 2 punts contra 1.

ARGENTINA VENÇ FRANÇA EN ESGRIMA

París, 11. — A la sessió de gala d'esgrima franco-argentina, que s'ha celebrat avui en aquesta capital, sota la presidència del ministre de Marina, la representació argentina ha vençut la de França, per quatre victòries contra dues. — Fabra.

UN GRAN ACTE POLÍTIC D'ESQUERRA REPUBLICANA

El Secretariat del Partit, encarregat de l'organització de l'acte amb què se solemnitzà la victòria de l'Esquerra en les darreres eleccions municipals, està perfilant els detalls de la propera diada.

Hi ha el propòsit que en el mateix dia se celebri l'homenatge a la collaboració de les dones d'Esquerra, i així coincideixin determinats actes, especialment el gran concert coral i d'orgue que se celebri al Palau Nacional de l'Exposició, a la tarda. Oportunament, el Secretariat del Partit de l'Esquerra Republicana, publicarà el programa definitiu, la data i la forma de fer-se les inscripcions.

A LA CASA DE CARITAT

Homenatge a la Mare Superiora

Amb motiu de celebrar la mare superiora de la Casa de Caritat, sor Eulàlia Arqué, la seva festa onomàstica, els asilats del benèfic establiment, han volgut fer-li testimoni, una vegada més, de la seva estimació i afecte, obsequiant-la amb una brillant i solemne vetllada, que tingué lloc a la magnífica sala de festes.

Invitades especialment a l'acte, hi assistiren diverses famílies distingides que ajudaren a fer més esplendorós aquest simpàtic homenatge.

Ocupava la presidència l'homenatjada, acompanyada del conseller de Sanitat i Assistència Social i president del Patronat d'Assistència Social, senyor Dencàs; els vocals d'aquest Patronat, doctor Llorens; el senyor Joaquim Cabot; el secretari de la Junta de la Casa, senyor Lluís Noguera; el senyor Jaume Trabal, i les senyores de Dencàs, de Creus, de Cabot, de Noguera i d'Udina.

Constituïren el programa de la vetllada, que fou amenitzat per la banda de música de la Casa, cançons populars amb gestos, danses catalanes, exercicis gimnàstics individuals i de conjunt, una demostració de boxa francesa, duetto còmic i jocs d'infants.

L'execució anà íntegrament a càrrec dels nens i nenes de l'Asil, la presentació i treball dels quals fou admirable. Portaren la direcció de la vetllada els mestres Bial, Gibert, Noguera, Rossell, Sanxo Marraco, Santos i Vila.

Entre el segon i el tercer número un nen i una nena es dirigiren a la presidència, i després de felicitar-la en nom de tots els asilats, lliuraren a la superiora un formós ram de flors.

També li foren ofrenats per diferents comissions de nens i nenes, lots de roba i de calçat confeccionats als tallers de l'Establiment, que la superiora reparteix després entre els mateixos asilats.

Una vegada acabada la festa, quan sor Eulàlia i les altres personalitats es disposaven a retirar-se, el públic posat dret, repetí l'ovació que els havia fet objecte en entrar.

CAIXES DE CABALS PIBERNAT BASCULES Parlament 9

HERNIATS
TRENCATS Tenim sempre present que els millors aparells per al guariment de tota mena d'hèrnies són els de la Casa Torrent, sense traves ni tirants engorrosos, no pesen ni molesten ni engrosseixen s'emmotllen al cos igual que un guant. Homes, dones i nens cal que visitin aquesta casa abans d'adoptar cap altre tractament. L'única casa que construeix un aparell per a cada hèrnia, per a cada edat i per a cada sexe. Consultes GRATIS.
CASA TORRENT
Unió, 13. - BARCELONA

Ministerio de Educación, Cultura y Deporte

CINEMA I TEATRE

KURSAAL

AVUI, DILLUNS
DUES ESTRENES

La prometida de mi marido

Divertit film d'inesperades situacions, per RENÉ LEFEBVRE i SIMONE DE-:-: GUISE :-:
Clamorós èxit a l'Olimpia de París

UNA REESTRENA
"Ha entrado un Fotógrafo"
per James Cagney Alice White

SESSIONS CONTINUES de les 4 de la tarda, a la 1 de la nit.

PREUS ORRENTS

¡MUCHACHA!... ¿CARA O CRUZ?

La comèdia fina, elegant i graciosa, parlada en alemany, que ens dóna a conèixer nous artistes

COLISEUM

«Ondas musicales», film Paramount

Divendres passat el Coliseum estrenà un film modern en el qual es demostra la influència que el Cinema exerceix sobre la Ràdio i al revés.

Els artistes més celebrats de la Ràdio americana són presentats en aquest film, ple de melodies i de boniques cançons exòtiques.

CATALUNYA

«Mater Dolorosa», film «Cinaes»

Feia temps que no haviem vist a Barcelona films d'aquest caràcter sentimental. *Mater Dolorosa*, obra d'Abel Gance, pertany a l'escola de *La Mujer X* i *Del mismo barro*, superant-les en intensitat emotiva. *Mater Dolorosa* serà retirat aviat del cartell per a estrenar un film de tesi *Las ocho golondrinas*.

KURSAAL

«Los Nibelungos» de la UFA

Hi havia vertadera expectació per a tornar a veure l'obra cim de Fritz Lang, *Los Nibelungos*. Amb la versió sonora que no és altra que la mateixa muda, retallada i musicada, *Los Nibelungos* no han millorat gran cosa. Amb la música de Wagner a tota orquestra, adaptada a cada un dels passatges del film i sincronitzats els sorolls, *Los Nibelungos* hauria esdevingut un film amb més atractius que no pas ara. Amb tot, *Los Nibelungos*, mut o sonor, segueix essent una de les fites més importants del setè art.

TRIPLE PROGRAMA AL KURSAAL

Avui, dilluns, el Kursaal presenta un altre triple programa integrat per dos films importants: un amb Renè Lefebvre que duu el suggestiu títol de *La prometida de mi marido*; i l'altre, *Muchacha, cara o cruz¿*, comèdia en la qual es donen a conèixer dos nous valors del cinema alemany, Charlotte Ander i Víctor de Kowa.

El tercer film que s'exhibirà, des d'avui, al Kursaal, és *Ha entrado un fotógrafo*, que obtingué fa poc un gran èxit al Cinema Capitol.

Atès l'èxit obtingut per la nova modalitat de sessions contínues de tarda i nit, aquest programa seguirà també la forma racional d'espectacle sense interrupció.

TEATRALS

TEATRE D'AFICIONATS. — A remarcar, en primer lloc, l'acord pres per la Secció de Teatre de l'Ateneu Polytechnicum, de representar la sàtira de Bernard Shaw *L'home i les armes*. A l'estat que ha arribat el nostre teatre, aquestes iniciatives mereixen els màxims elogis. Però no volem silenciar que hauríem preferit que l'acord hagués estat representar, de moment, una obra d'un autor català. En fi, tenim l'esperança que els autors catalans també veuran arribat el seu torn.

Una altra notícia, dins del teatre d'aficionats, ben interessant, la constitueix l'anunciada presentació d'una companyia anglesa a la Sala Studium. La presentació d'aquesta companyia tindrà lloc dijous vinent.

Joventut Socialista de Catalunya

presenta en la seva segona sessió de cinema soviètic, el formidable film

La mare

i

Visca la llibertat!

i un documental en el

Cinema Volga

Corts, 499

el divendres, dia 16 de febrer, a les 10 de la nit

Per a entrades al secretariat de la Joventut (Casa del Poble) i a la Unió Socialista de Catalunya, carrer del Primer de Maig, n.º 7, de 7 a 9 del vespre.

«LA VICTÒRIA DEL CORONEL CATALÀ». — Aquest és el títol d'una obra que, segons diuen, intenta ésser una crònica de la vida del que fou primer President de Catalunya, Francesc Macià. Cal reconèixer que l'intent és arriscat. Però com que l'obra ja ha estat representada a prova d'assaig, cal suposar que els perills que podrien existir ja han estat superats. *La victòria del coronel català*, segons diuen, serà estrenada divendres vinent al Teatre Victòria, per la companyia del senyor Samsó.

NOVA TEMPORADA AL LICEU? — D'això es parla. Aquesta temporada seria la de primavera. No hi ha dubte que la notícia ha fet fortuna. Tant, que la temporada de primavera ja és esperada, i si no es realitza, els barcelonins quedarem defraudats. Es diu que en tot cas, la temporada seria feta a base de la companyia de ballets russos de Montecarlo, que ja varen actuar l'any passat i amb molt d'èxit. La cosa segura és que la Conselleria de Cultura de la Generalitat i la Comissió de Cultura de l'Ajuntament faran els possibles per tal que la temporada sigui una realitat.

CÒMIC. — *La camisa de la Pompadour* es riu de la crisi del teatre. Fet i fet, millor. La qüestió és que algú treballi. Per ara, a la companyia del Còmic no li falta feina. El públic omple cada nit aquella popular sala del Paral·lel, l'única que ha aconseguit no tancar les portes.

...MAE WEST...

GRAN BALL DE DISFRESSES DEL CERCLE ARTÍSTIC
(Al jardí del Politxinel·la)

AVUI, NIT
GRAN CONCURS
Elecció de MIS MAE WEST
PREMI DE LA
GENERALITAT DE CATALUNYA
PREMI DE L'EXCEL·LENTÍSSIM
AJUNTAMENT DE BARCELONA
PREMI DE 500 PESSETES EN METALIC DEL CERCLE ARTÍSTIC
A més, la que sigui classificada en primer lloc, prendrà part en la primera pel·lícula de la gran editora ORHEA FILM

NOTULA. — Les aspirants al títol de miss MAE WEST s'haurà de presentar avui, a les 12 en punt de la nit, davant el jurat constituït a l'escenari del Liceu.

POLIORAMA. — La companyia còmica del Poliorama segueix demostrant que el *El juzgado se divierte*. Oidà! Els jutjats són una cosa tan seriosa, que ja convé que de tant en tant passi una bona estona... i la taci passar als altres, com succeix al Poliorama.

PARHENON. — La companyia Callejas-Martínez ha aconseguit nous èxits amb l'acurada representació de *Joventut de príncep*, obra en la qual es lluïren ben de debò tots els intèrprets i hi aconseguiren entusiàstics aplaudiments.

TEATRE CATALÀ. — Hom deia que dintre de poc seria inaugurada la temporada de teatre català. Però la cosa no és pas tan pròxima com algú creia. Es farà temporada de teatre català, però serà passat l'estiu vi-

COLISEUM POMPEIA. — La companyia Oliva-Ferrer no ha defraudat les esperances que havia fet nàixer en anunciar la representació d'una tan interessant com *A campo traviesa*, de Feliu Sassone. El públic quedà admirat del conjunt que forma la companyia Oliva-Ferrer, i amb els seus aplaudiments constants, deixà demostrada la qualitat de l'actuació de la companyia Oliva-Ferrer, la qual retornarà el Teatre Coliseum Pompeia als seus millors temps.

Per al ball de Disfresses del Cercle Artístic en el Gran Teatre del Liceu, hi haurà un esplèndid servei de Restaurant per a les Llotges, Sala del Cafè i Bar a la planta baixa. Gran servei de Buffet, Grill-Room i Souper Dansant Jazz-Band a totes les Sales. — Per a encàrrecs al Cafè del Liceu.

CINEMA PROLETARI

La Joventut Socialista de Catalunya presentarà el proper dia 16, a les deu de la nit, la seva segona sessió de cinema soviètic, amb el següent programa: Dibuixos, Documental, el film de René Clair, *Viva la Libertad*, i el formidable film soviètic revolucionari *La mare*, que de del temps de la dictadura estava censurat, i solament podrà veure's per única vegada en aquesta sessió especial. Per entrades, al Negociat general d'aquesta Joventut, carrer del Primer de maig (abans Nou de Sant Francesc), n.º 7, cada dia, de set a nou del vespre, fins el dia 16 inclusivament, i el mateix dia, a la taquilla del cinema Volga (Corts, 499).

TEATRE CIRC OLYMPIA

Demà, dimarts, 13 febrer del 1934 a les 10 en punt de la nit

SOLEMNIAL PRESENTACIÓ dels concursants del més formidable

CAMPIONAT DE BALL

celebrat al món

20,000 pessetes en premis

Hi prenen part els més grans campions nacionals i estrangers

La gran prova començarà a les 12 en punt

Esdeveniment sensacional
Expectació enorme

Organitzador
Cav. MUCCI

PENYA SI-HOME-NO

Donada la lluïdesa en què acostuma organitzar tots els balls la distingida i conegudíssima «Penya Si-Home-No», hi ha veritable expectació, entre el públic concurrent als seus actes, per a assistir al ball de disfresses anomenat de Pinyata, que per al proper dissabte, dia 17, a dos quarts d'onze de la nit celebrarà a l'espaiosa sala Venus Sport (carrer del Tigre, n.º 27).

Són valuosos els deu premis que la Penya a adquirit per a distingir les deu disfresses que amb més propietat vagin habillades. Els referits premis es troben exposats al carrer de l'Hospital, 108-110.

Segons notícies que tenim, els organitzadors volen donar un major impuls de lluïment que l'aconseguit en anys anteriors. La distingida concurrència podrà constatar una vegada més l'interès marcadíssim que en tots els ordres la «Penya Si-Home-No» té de complaure als seus seguidors i simpatitzants.

Donat el nombre crescudíssim de llotges i entrades ja venudes, tot fa preveure un èxit esclatant.

La sala estarà artísticament adornada i enllumenada, la qual cosa donarà més relleu a l'acte. Hi haurà abundó de confetti, i veritables davasalls de boles de neu.

L'alegria del Carnaval

Solament es coneix veient la deliciosa opereta

DIME QUIÉN ERES TÚ

per la gentil Liane Haid i Víctor de Kowa

En el mateix programa, la interessant producció

SALON DORA GREEN (El Cepo)

per Mady Chrystians

Són dues produccions
I. B. I. Films

Un altre triomf de Seleccions Filmófono

LAS 8 GOLONDRINAS

per Karin NABOT i ALI CHITO

Aplaudit amb entusiasme en la sessió de L'OPINIÓ el passat divendres

El tema íntim de la dona

Avui, dilluns, estrena al

SALÓ CATALUNYA

TEATRE NOVETATS

Dimarts, nit, ESTRENA de la millor obra lírica de producció nacional

El Canto del Ruiseñor

PRINCIPALS INTERPRETS:
Pepe Romeu, Charito Leonis, Maria Espinal, Hilda Moreno altres

Demaneu les vostres localitats amb anticipació :-. Telèfon 13451

EQUIP SONOR BLOCK-POSTE PHILI-SONOR, muntat expressament per a aquest magnífic film.

Presentada per CIFESA

Ministerio de Educación, Cultura y Deporte

CAMPIONAT DE LLIGA

El matx Madrid-Athlètic de Bilbao va acabar amb el resultat de 3 a 0 a favor dels madrilenys. Els altres partits, veieren també la victòria dels propietaris del terreny, llevat del Betis, que aconseguí triomfar al camp de l'Arenes. Destaca la victòria de l'Espanyol sobre l'Oviedo per 5 a 2.

A la Segona Divisió, mentre el Sevilla guanyà el Corunya per 9 a 0, l'Athlètic de Madrid fou batut al camp del Celta per 4 a 0.

A TURIN : ITALIA, 2; AUSTRIA, 4.

CAMPIONAT DE LLIGA
PRIMERA DIVISIÓ

Espanyol, 5; Oviedo, 2.
València, 2; Barcelona, 0.
Mad id, 3; Ath. Bilbao, 0.
Donòstia, 2; Racing, 1.
Arenes, 0; Betis, 1.

SEGONA DIVISIÓ

Sabadell, 3; Múrcia, 0.
Osasuna, 3; Irun, 0.
Celta, 4; Ath. Madrid, 0.
Sevilla, 9; Corunya, 0.
Sporting, 1; Alavés, 0.

TERCERA DIVISIÓ
(Eliminatòries intergrups)

R. Granada-Gimnàstic, suspès.
Logronyo, 3; Unió Vigo, 2.

PRIMERA DIVISIÓ

Ath. Bilbao...	15	9	2	4	55	23	20
Madrid.....	15	9	1	5	33	24	19
Donòstia.....	15	6	4	5	23	26	16
Racing.....	15	7	1	7	32	24	15
València.....	14	7	1	6	26	27	15
Betis.....	15	7	1	7	24	32	15
Barcelona.....	15	7	0	8	39	35	14
Espanyol.....	15	6	1	8	35	37	13
Oviedo.....	14	5	2	7	33	38	12
Arenas.....	15	3	3	9	17	40	9

SEGONA DIVISIÓ

Ath. Madrid.	15	10	2	3	40	25	22
Sevilla.....	14	8	4	2	49	24	20
Múrcia.....	15	8	1	6	28	28	17
Osasuna.....	15	8	0	7	41	29	16
Gijon.....	15	7	2	6	27	32	16
Celta.....	15	7	2	6	32	24	16
Irun.....	15	6	2	7	27	37	14
Corunya.....	15	5	2	8	27	34	12
Sabadell.....	14	3	3	8	25	35	9
Alavés.....	13	1	2	10	16	46	4

VALENCIA, 2; BARCELONA, 0

València, 11. — El camp de Mestalla es veié ple completament de públic.

Sota les ordres del col·legiat Balaguer, els equis s'arrengleraren de la següent manera:

València: Cano, Torregaray, Pasarin, Abdón, Iturraspe, Conde, Torredeflot, Cervera, Vilanova, Costa i Sànchez.

Barcelona: Nogués, Villacampa, Zabalo, Santos, Font, Salas, Ventoldrà, Goiburu, Morera, Padrón i Pedrol.

Abans de començar el partir, el campió d'Europa dels semipesats, Martínez d'Alfara, saludà els espectadors, que l'ovacionaren.

Al primer temps, el Barcelona jugà millor que a la segona part; però els seus atacs foren ineficaços. En canvi, la contraofensiva valenciana fou molt efectiva, i als disset minuts de joc, Abdon empalmà un fort tret i marcà el primer punt.

Es retirà el valencià Sànchez, que no tornà a aparèixer, i el barcelonista Morera, el qual actuà posteriorment en el segon temps.

A la primera part, s'anullà, inexplicablement, un gol del Barcelona. Fou una magnífica combinació de Goiburu i Ventoldrà, que culminà en un gran cop de cap de Morera, que portà la pilota a la porta contrària. El punt oferia dubte de cap mena, però l'àrbitre l'anullà amb les naturals protestes dels brau-grana.

A la segona part, el València fou l'amo de la situació, i jugà millor que els seus contraris. Als trenta-vuit minuts, marcà el segon gol. Una passada de Torredeflot, fou empalmada per Vilanova des de gran distància, i Nogués fou batut per segona vegada.

El jugador del València Sànchez resultà amb la fractura d'una costella. Ventoldrà té un tall al cap i una commoció cerebral, la qual cosa no el permetrà actuar segurament el dia 14 a Barcelona.

Després del partit parlàrem amb alguns jugadors. Tots, àdhuc el porter Cano, creien que el gol de Morera era vàlid. L'àrbitre manifestà que l'havia anullat perquè no veié entrar la pilota a la xarxa.

ESPANYOL, 5; OVIEDO, 2

Un bon contingent de públic s'aplegà ahir tarda al terreny de joc de la carretera de Sarrià en ocasió del partit de Lliga, Espanyol-Oviedo.

Val a dir que aquesta vegada l'afició no sortí pas defraudada de la lluita entre catalans i asturians, ja que resultà en tot moment interessant i moguda, i fins ja ben avançada la segona part no es pogué pas descobrir un veritable vencedor del partit.

L'Espanyol lliurà un primer temps bastant discret, especialment la seva davantera, la qual, malgrat el domini que aconseguí, no sapigué fer-lo efectiu, ben al contrari dels seus rivals, que es mostraren força perillosos en el tir a gol.

La partida s'inicià amb lleugera pressió dels locals, que en comptats minuts Iriondo curà de tirar a gol sense gaire encert. L'Oviedo ja es mostrà de bell començament perillós per la rapidesa de la seva davantera, i així veiérem com, als set minuts, Casuco, després de burlar a Pèrez, centrà, i Làngara, molt oportú, marcà el primer gol dels forasters.

A partir d'aquesta jugada, s'amimà força la lluita, i l'Espanyol dominà amb bastanta intensitat. L'empat, però, no vingué fins als vint minuts, en ocasió d'una passada avançada de Prat a Iriondo, que aprofità aquest per tirar molt bé a gol. Als pocs minuts d'aquest punt, una fallada d'Arater l'aprofità Làngara, per tal d'afusellar el segon gol per al seu equip. Nova reacció de l'Espanyol, amb fallades lamentables d'alguns dels seus davanters. Afortunadament, Bosch, que en tot moment es mostrà el gran jugador de sempre, empatà, quan mancaven escassament cinc minuts per a arribar al descans.

La segona part s'inicià amb lleuger domini de l'Espanyol. El joc d'aquest equip, però, no donava la sensació de gran perill, i així transcorria el temps sense que el marcador funcionés per cap d'ambdós bàndols. L'Oviedo reaccionà de forma perillosa, i potser aquest factor animà un xic als jugadors locals, els quals, bregant amb més entusiasme s'imposaren novament, i als vint minuts, un centre de Martí fou rematat per Iriondo, marcant el tercer gol espanyolista. A continuació anotarem un violent fould de Pèrez a Làngara, en ocasió ben compromesa per la porta de l'Espanyol. Als trenta minuts, una centrada de Bosch, la rematà de cap Iriondo, i la pilota petà al pal; Florenza, que es llançà en fals, no pogué deturar la rematada que novament Iriondo emprà, i aconseguí el quart gol dels locals. Als breus minuts, Sion es retirà lesionat, i per tant, l'Oviedo restà amb deu jugadors. El darrer gol de la tarda també fou obra d'Iriondo, en rematar una passada avançada de Bosch. Així, doncs, l'encontre finalitzà amb la victòria de l'Espanyol per 5 gols a 2.

De l'equip vencedor cal destacar la gran actuació de Solé, que a l'eix de la ratlla de mitjos lliurà un admirable partit. També es distingiren Bosch i Iriondo, de la davantera. Quant a la defensa, al segon temps es rehabilitaren de la deficient tasca en què començaren el partit. De l'Oviedo, foren els millors, Caliche, Sirio, Làngara i Casuco. L'equip, en conjunt, es mostrà molt compenetrat, especialment la seva davantera, que és perillosa enfront a gol.

Bon arbitratge el d'Escartin, a les ordres del qual els equips s'arrengleraren així: *Espanyol*: Martorell, Arater, Pèrez, Martí, Solé, Cristià, Prat, Edelmiro I, Iriondo, Edelmiro II i Bosch. — *Oviedo*: Florenza, Caliche, Sion, Castro, Sirio, Chusle, Casuco, Gallart, Làngara, Herrerita i Emilín.

DONÒSTIA, 2; RACING, 1

Sant Sebastià, 11. — El partit resultà avorrit, amb mal joc, brusc i bruc. El primer temps acabà amb l'empat a un punt. Marcà el primer el càntabre Tolete, i aconseguí l'empat Cholín. Aquest mateix jugador obtingué el gol de la victòria, a la segona part.

El joc, com hem dit, es caracteritzà per la brutícia i brusquetat d'alguns jugadors.

L'àrbitre Orduño estigué poc afortunat.

ARENES, 0; BETIS, 1

Bilbao, 11. — La deficient actuació de l'Arenes a Ibayondo, davant el Betis, tigué com a conseqüència la justa victòria per 1 a zero de l'equip andalús. El gol de la victòria dels bètics fou carcat al primer temps, i es degué a una jugada personal de Lecue.

A la segona part, en la qual el domini estigué repartit, començà el joc violent, i l'àrbitre, senyor Montero, es veié obligat a expulsar Larrinoa.

MADRID, 3; ATHLÈTIC DE BILBAO, 0

Madrid, 11. — Al camp de Chamartín es registrà un ple imponent. A la primera part, durant la qual el Madrid dominà per complet els seus contraris i realitzà un magnífic joc, marcà dos dels seus gols. El primer, als divuit minuts; un passi d'Olivares a Regueiro, el qual aquest empalmà amb un tret baix, que no pogué aturar Blasco. El segon, mitja hora després, per mitjà de Lazcano, que remarcà d'una capcinada una pilota bombejada per Valle.

En aquest primer temps resultaren lesionats Iraragorri i Castellanos, per la qual cosa ocuparen el lloc d'extrems a la segona part, però Iraragorri es retirà després definitivament.

El Madrid començà la segona part amb les mateixes característiques que l'anterior. Als set minuts, marcà el seu tercer gol, en rematar amb el cap Olivares un centre d'Eugeni. Aquí es pot dir que acabà el partit, puix que el Madrid es dedicà a pasejar pel terreny i els athlètics a defensar-se, per tal d'evitar una puntuació més gran.

SABADELL, 3; MURCIA, 0

El Múrcia és un equip veloç, tan veloç, que potser ho és massa i tot. Almenys ahir, l'excessiva rapidesa de la seva davantera, tragué al seu bàndol possibilitats de marcar, ja que per la raó esmentada no li fou possible de precisar en els moments adequats.

Val a dir que l'actuació de l'equip foraster deixà molt bona impressió, i que el seu joc preciosista agradà a la concurrència. L'equip llevantí prodigà una matisació i un domini de la pilota remarcable.

La primera part fou totalment favorable als visitants, els quals per llur característica, desconcertaren els locals. Les oportunitats d'inaugurar sovintejaren i no cal dir que el Múrcia se n'emportà els lloers, si bé no pogué prendre aventatge

I heus ací que el segon temps fou una altra cosa. Fallaren al Múrcia alguns ressorts — Pelahi damunt de tots —, i el Sabadell anà creixent fins a fer-se amo de la situació. Potser influí en això els dos gols que en pocs minuts obtingueren els blaus, i és clar, hom es donà compte que la moral del Múrcia descendia. En síntesi, assistírem a una partida emotiva, interessant i generalment correcte, en el transcurs de la qual el Sabadell mostrà un conjunt notabilíssim i capaç d'obtenir victòries tan o més assenyalades que la d'ahir

El porter visitant actuà en un pla discret; els defenses, molt bé i molt collocats. Els mitjos, excellents i codiciosos, i els davanters, molt notables, especialment el centre, i Ferrer, aquest últim l'animador i l'eix de la ratlla.

Pels sabadellens, Forniés no entrà molt en joc, però encertà sempre; Morral, imponderable, i el seu company bé. Els mitjos, fluixets, i solament a estones, bé. Quant a la davantera, reeixiren Cros en primer terme, i després, Calvet; Gual, desafortunat, i Parera, sofrí una lesió als vint-i-cinc minuts, i fou constantment anullat; Esteve, solament compli.

Arbitrà el madrileny Iglésias.

Múrcia: Elzo, Galceran, Calpasore, Muñoz, Pelahí, Griera, Júlio, Ferrer, Uria, Roig i Sornichero

Sabadell: Forniés, Morral, Lladó, Gràcia, Duran, Sitges, Parera, Calvet, Gual, Cros i Esteve.

En el primer temps, dominà i atacà el Múrcia amb insistència. Parera fou lesionat, i es retirà a intermitències.

Als dos minuts del segon temps, Gual donà el cuir a Cros, i aquest, se situà i disparà a l'angle. Passaren dotze minuts, i Calvet rematà una centrada d'Esteva, que el pal rebutjà, però Cros, amatent, xutà ras altra volta i marcà el segon. Calvet es commocionà i fou assistit.

Després de diversos intents perillosos de Gual — que pifià una pilota inexcusable — i Ferrer, el Sabadell tornà al camp vermell, i Calvet quan faltava un minut, xutà de lluny amb efecte i Elzo no pogué blocar.

L'àrbitre estigué regular, i es llançaren sis recons, tots contra la porta visitant.

HOQUEI

VUITENS DE FINAL PER AL CAMPIONAT D'ESPANYA

EL TERRASSA VENÇ EL RÀCING DE VALÈNCIA PER 3 GOLS A 0

Terrassa, 11. — Aquest matí ha estat jugat, al camp del Terrassa, el primer partit de vuitens de final del Campionat d'Espanya d'Hoquei entre el Terrassa i el Ràcing de València.

A l'encontre assistí un públic molt nombrós, i hom veié bon joc per ambdues parts, malgrat no fos molt eficient davant gol, especialment per la banda dels valencians. Els nostres, a part de mostrar-se més eficaços, jugaren millor que els forasters, i mereixeren sobradament la victòria.

La primera part acabà amb un resultat de 2 gols a zero a favor del Terrassa. Marcà el primer, Padiella, d'un bon tret, i l'altre, Roig, en rematar un penalty.

La segona part fou més anivellada; però, amb tot, mentre els valencians continuaren sense marcar, el Terrassa, per mitjà de Badiella, assolí el tercer i darrer gol.

Arbitrà el senyor Abad, bé, i els equips s'arrengleraren de la següent manera:

Terrassa: Argemí (F.), Domingo, Chebanel, Argemí (J.), Simó II, Francisco, Badiella, Roig, Simó I i Indurain.

València: Català, Montsell, Carbonell, Gràcia, Lambies, Royo, Batllori, Roig, Molins, Orts i Bueso.

VALÈNCIA, 1; POLO DE BARCELONA, 2

València, 11. — Ha estat celebrat el partit d'hockey corresponent als vuitens de final, primera jornada.

Ha guanyat l'equip català, que s'ha mostrat en més qualitat de joc.

NATACIÓ

EL CONCURS D'HIVERN DEL C. N. B.

La quarta jornada d'ahir

Amb la matinal d'ahir, que com a quarta jornada d'aquest Concurs d'Hivern va tenir lloc a la piscina de l'Escullera de Llevant, varen enfrentar-se els equips *B* i *D* dels dos grups que l'integren.

RESULTATS

Primer grup

Equip *B*, 71 punts; equip *D*, 51

100 metres, lliure

Lepage, en 1 m. 10 s.
Cabrejas II, Carrasco i Torrents.

100 metres, braça

Feliu, en 1 m. 34 s. 4/10.
Eggart, Castellà i Monguillot.

100 metres, esquena

Lepage, en 1 m. 30 s.
Sànchez, Usandizaga i Torrents.

4 × 200, lliure

Burcet, Segalà, Garcia i Lepage, en 11 m. 53 s. 8/10.
Costa, Carrasco, Usandizaga i Cabrejas.

Water-polo

Equip B : Castellà, Pau, Torrents, Lepage, Burcet, Garca i Feliu, 3 gols.
Equip D : Monguillot, Sabater, Ruiz, Nubiola, Campo, Costa i Mora, 1 gol.
Arbitre, Gamper.

Puntuació

Equip *B* : Encontres celebrats, 2; 136 punts.
Equip *A* : Encontres celebrats, 2; 125 punts.
Equip *D* : Encontres celebrats, 2; 118 punts.
Equip *C* : Encontres celebrats, 2; 109 punts.

EL SEGURO MÉDICO, Passeig de Grècia, 117, 1.r. Telèfon 74495

Segon grup

Equip *B*, 72 punts; equip *D*, 50

100 metres, lliure

J. Torres, en 1 m. 17 s. 4/10.
Gonzàlez, Dorca III i Costa.

100 metres, braça

Vilaldach, en 1 m. 37 s.
Dachs, Bruguera i Sala.

100 metres, esquena

Balanzó, en 1 m. 32 s. 4/10.
Caparrós, Torres i Casamajó.

5 × 50, lliure

Palau, Bofill, Tey, Sala i Oribe; en 2 m. 58 s.
Roig, Vilalta, Segalà II, Costa Gonzàlez.

Water-polo

Equip B : Tey, Fina, Castellà, Fedi, Vilaldach, Palau i Sala, 9 gols;
Equip D : Brguera, Vilalta, Peiron, Costa, Subirachs, Codina i Gonzàlez; 1 gol.
Arbitre, Perdigó.

Puntuació

Equip *B* : Encontres celebrats, 2; 138 punts.
Equip *A* : Encontres celebrats, 2; 125 punts.
Equip *D* : Encontres celebrats, 2; 114 punts.
Equip *C* : Encontres celebrats, 2. 111 punts.

Lavabos Cardona. Vergara, 1

Ministerio de Educación, Cultura y Deporte

ELS PERIODISTES ESPORTIUS CELEBREN UN ACTE DE COMPANYERISME A VICENÇ BERNADES

El Sindicat de Periodistes Esportius de Barcelona, als rengles del qual figura el conseller-delegat del districte II, Vicenç Bernades, com a soci fundador, va voler-li palesar la seva amistat amb motiu d'haver estat elegit conseller de l'Ajuntament de Barcelona. Amb aquest motiu se celebrà al restaurant Joanet, de la Barceloneta, un sopar íntim, en el qual hi eren representats un grup importantíssim de periodistes esportius de Barcelona.

Recordem els senyors Castanys, Montfort, Guardiola, Gonzàlez, Llorens, Mata, Vilà, Teixidó, Martín, Masferrer, M. Garcia, Alsina, Pellicer, D. Sànchez, Lasplassas, Millan, Nadal, Ors, Cabeza, Canto, Canyellas, Foyé, Trigo, Torrents, Fina, Lluch, Calvet, Lòpez, Marquès, Monton, Solsona, Melèndez, Buyosa, Pèrez, Terol, Gasch Zapater, Guivernau, Torrents, Domènech (en representació de Canudes, cap dels Serveis d'Aeronàutica de la Generalitat) i alguns altres, els noms dels quals no recordem ara, i per la qual omissió els demanem perdó.

Al costat de Bernades, qui ocupava la presidència, s'hi sentaren els expresidents del Sindicat, senyors Masferrer, doctor Cabeza i Torrens, ultra els altres membres de la Directiva, entre ells, l'actual president, senyor Nadal.

A l'hora del brindis, dedicaren l'acte els senyors Nadal, Masferrer i Castanys. Bernades es va poder convèncer que els periodistes esportius el continuen considerant com un company, i del qual esperqn que deixarà, del seu pas pel Municipi, tasca beneficiosa per a l'esport.

Es reberen adhesions dels senyors Carles Senties, secretari particular del conseller de Finances de la Generalitat, Carles Sindreu, Josep Ocins, J. Bert, R. Claret, Marc Corzan, Solé i Borrell (de Palma de Mallorca), Grup de colegues de *La Humanitat*, Francesc A. Cadena i Salvador Marsal, entre molts d'altres.

RUGBY

EL CAMPIONAT CATALÀ

Els resultats

Cornellà-Barcelona, 6-5.
Joventut-Universitary. (Forfait.)
Santboi-Cadci. (El Cadci cedeix els punts.)

La classificació

Després de la jornada d'ahir, ha quedat com segueix:

Santboiana...	7	7	0	0	113	3	21
Barcelona....	7	4	1	2	65	26	16
Cornellà.....	7	4	1	2	63	34	16
Joventut ...	7	3	0	4	11	77	12
Cadci.....	7	2	0	5	6	21	11
Universitary.	7	0	0	7	0	101	5

Ahir solament es va jugar un partit de Campionat, i sembla que les jornades succesives van a continuar així, ja que els clubs han demostrat aquesta temporada molt poc interès per al Campionat català.

HOQUEI

CAMPIONAT DE CATALUNYA

Els encontres corresponents al Campionat de Catalunya d'Hoquei donaren els següents resultats:

Segons equips:
Intrèpids-Junior. (Forfait del primer.)
Agfa-Universitary, 1-1.
Polo-Barcelona. (Forfait del primer.)

Tercers equips:
Junior *C*-Intrèpids *B*, 0-0.
Intrèpids *A*-Barcelona, 0-6.
Junior *B*-Polo *A*, 0-1.
Polo *B*-Terrassa, 2-1.

FUTBOL

TORNEIG DE CLASSIFICACIÓ
QUARTA JORNADA

Terrassa, 2; Sans, 2.
Manresa, 1; Martinenc, 1.
Sant Andreu, 0; Iluro, 6.

Sans.....	4	3	1	0	8	4	7
Terrassa.....	4	2	1	1	7	2	5
Iluro.....	4	2	0	2	10	6	4
Manresa.....	4	1	1	2	5	6	3
Martinenc.....	4	1	1	2	4	4	3
Sant Andreu....	4	1	0	3	4	12	2

TERRASSA, 2; SANS, 2

Terrassa, 11. — Sots l'arbitratge del collegiat Espelta, els equips s'han arrenglerat així: *Terrassa*: Llopis, Brió, Bartomeus, Sibecas, Cadafalch, Rúbio, Rini, Losada, Burillo, Bruno i Serra. — *Sans*: Escoda, Soligó, Aparici, Leon, Burguete, Busquets, Martínez, Amposta, Escolà, Figueras i Gironés.

El resultat reflexe fidelment el que ha estat l'encontre. El joc s'ha desenvolupat sempre molt viu i ràpid, i ha donat mol d'interès a la lluita. La davantera del Sans s'ha mostrat molt més efectiva en el tir a gol que la de l'equip local. El primer temps ha finalitzat amb el resultat d'un gol a zero a favor del Sans.

En començar-se el segon temps, Escolà ha marcat el segon gol del Sans, i a continuació, el Terrassa s'ha llençat a un formidable atac. Serra, als vint minuts, aconsegui el primer gol, i Burillo, als trenta-cinc, l'empat.

MANRESA, 1; MARTINENC, 1

Manresa, 11. — Al camp del Pujolet, i amb bastanta concurrència, s'ha jugat aquest partit corresponent al Torneig de Classificació.

La lluita, en conjunt, ha resultat molt interessant; el joc s'ha portat amb gran rapidesa per ambdós bàndols. Durant el primer temps, ha dominat intensament l'equip local, i la seva davantera s'ha mostrat molt poc afortunada enfront la porta contrària. El Martinenc, malgrat veure's dominat, ha marcat el seu gol per mitjà d'Artigas, en una escapada molt ràpida.

La característica del segon temps ha estat de joc dur i complicat. Roca, ha aconseguit l'empat pel Manresa.

Arbitre, Oltra.

Equips: *Manresa*: Montserrat, Batlle, Prat, Sàinz, Griera, Prat (D.), Vilanova, Vidal, Roca i Aratells. — *Martinenc*: Petrus, Catafau, Portabella, Altés, Moreno, Vinyas, Alejo, Sales, Vilaseca i Artigas.

SANT ANDREU, 0; IL-LURO, 6

La categoria preferent va donar ahir una altre sorpresa. Aquesta fou la derrota del Sant Andreu en el seu propi camp. Després del resultat obtingut en el partit anterior amb el Terrassa, s'esperava que l'esmentat equip cerqués una reivindicació amb l'Illuro, ja que la circumstància de jugar en el seu camp feia esperar-ho així, però, malgrat això, els pronstics han estat fallits aquesta vegada, ja que l'Illuro, també com el Teressa, ha deixat ben palesa la seva superioritat, donant una forta expressió de la seva fortalesa i guanyant per un ample marge en terreny contrari.

Aquest partit, malgrat ésser bastant fluix, va corespondre quasi absolutament a l'Illuro, que ja en el primer temps va marcar dos gols, que encaixaren Judici i Garcia consecutivament.

En el segon temps l'equip visitant va ampliar el seu score, fins a sis. Garcia novament va marcar el tercer i quart. Cal remarcar la seva actuació com a magnífica. El cinquè gol va fer-lo l'interior dreta Palomera, en un avenç individual en ocasió d'estar la defensa dels locals massa avençada, i, per tant, va poder xutar a discreció. Poc avans de finir, un xut llarg a la porta fou mal recollit pel defensa López, el qual involuntàriament va marcar el sisè gol. L'arbitre, senyor Cruella, no va veure unes maus haurien agut d'anullar aquest gol.

Els equips foren com segueix:

Sant Andreu: Novas, López, Sans, Garcia, Crispi, López (E.), Ors, Piñeiro, Pie, Targarona i Ubeda.

Illuro de Mataró: Martínez, Borràs, Julio, Terra, Mariages, Saura, Ors, Palomera, Judici i Orriols.

TORNEIG CATALÀ
QUARTA JORNADA

Santboià, 1; Espanyol, 2.
Mollet, 1; Ripollet, 4.
Granollers, 7; Sant Cugat, 0.
Badalona, 1; Júpiter, 0.

Ripollet.....	4	3	1	0	9	3	7
Granollers.....	4	3	0	1	20	5	6
Badalona.....	4	2	1	1	5	2	5
Sant Cugat.....	4	2	1	1	5	9	5
Espanyol.....	3	2	0	1	5	4	4
Júpiter.....	3	0	2	1	3	4	2
Santboià.....	4	0	1	3	6	16	1
Mollet.....	4	0	0	4	2	12	0

SANTBOIA, 1; ESPANYOL (R.), 2

Sant Boi, 11. — L'encontre ha estat bastant ensopit i igualat. Cal dir que el Santboià presentava en els seus rengles una munió d'elements nous, els quals feren que no hi hagués conjunt a l'equip.

Màrquez, durant el primer temps, ha marcat l'únic gol. Després del descans, Gert ha marcat el segon per l'Espanyol, i més tard, Llobera, el del Santboià.

Ha curat de l'arbitratge, Boada, i aquest a arrenglerat els equips així: *Espanyol*: Amigó, Oro, Moliné, Cifuentes, Loyola, Sàez, Domènech, Alemany, Màrquez, Garcés i Gert. — *Santboià*: Raspall, Vicens, Mir, Pagès, Iranzo, Ribas, Pons, Tort, Selva, Va i Llobera.

BADALONA, 1; JÚPITER, 0

Corresponent al Torneig Català, i jugat a Sant Adrià ahir, diumenge. Fou ensopit, ja que ni uns ni altres feren bon joc, per la qual cosa ja pot suposar el lector que en avorrirem.

A les ordres de P. Bru, que féu un arbritatge molt regular, ja que deixà passar algunes faltes per abdós equips, els dos onzes s'arrengleraren de la següent manera: *Júpiter*: Toledano, Botella, Folc, Bayo, Rosalench, Pla, Esteve, Diego, Perpinyà, Sala i Morales (a la segona part Diego i Perpinyà permutaren de lloc). — *Badalona*: Nieves, Daniel, Güell, Camacho, Fornés, Schill, Betancourt, Garriga, Alcon, Pujol, Julià (al segon temps, canviaren de llos Garriga i Pujol).

Començat el partit amb domini per part del Júpiter, contraatacà el Badalona, el qual obtingué el primer i únic que li havia de valer els dos punts, per mitjà de Pujol, d'un formidable xut a ran del travesser. Després aquest gol, el domini fou alternat per ambdós contrincants.

El segon temps, el cansament es deixà veure, i el joc fou dolent. No aconseguiren fer funcionar novament el marcador.

MOLLET, 1; RIPOLLET, 3

Mollet, 11. — El Mollet ha jugat molt bé durant el primer temps, que ha dominat intensament, i com a resultat d'aquesta superioritat, ha marcat un gol als trenta-cinc minuts, per mitjà de Mora. Poc abans de finalitzar, Salanguera s'ha lesionat i s'ha vist obligat a retirar-se per a no tornar a reaparèixer en tot el partit.

La segona part ha resultat favorable al Ripollet, el qual s'ha vist favorescut per l'absència de Salanguera. Cusidó, Camposano i Borràs han marcat un gol cada u. Campanyà ha estat expulsat del terreny per l'àrbitre, per emprar joc violent.

Bon arbitratge el de Blat. Els equips s'han format així: *Mollet*: Ponsà, Vila, Sanxo, Bonastre, Salanguera, Peiró, Cloreu, Mora, Bruidó, Miralles, Farré. — *Ripollet*: Puentes, Campanyà, Cusidó, Simó, Sans, Raymundo, Casas, José, Camposano, Borràs i Morató.

GRANOLLERS, 7; SANT CUGAT, 0

Granollers, 11. — Sots l'arbitratge de Sauri, els equips s'han arrenglerat de la següent manera: *Granollers*: Mateu, Santfeliu, Colomer, Sala, Torres, Argemí, Lluch, Casas, Galvany i Guix. — *Sant Cugat*: Boter, Pérez, Masana, Bujó, Salvín (Antic), Munyoz, Castellví, Esteban, Rosell, Soler i Bober.

El resultat és prou eloqüent per a demostrar la superioritat granollerina. No obstant, durant el primer temps el joc ha anat un xic més anivellat, i ha finalitzat amb el resultat d'un gol a zero. Casas n'ha estat l'autor. El segon temps, ha estat de ple domini a favor de l'onze local. No hi ha hagut contrincant. Casas ha marcat quatre gols més, Garí i Galvany un Per lesió de Salvín ha ocupat el lloc Antic. També ha estat lesionat l'extrem esquerra del Granollers, Guix.

FUTBOL

Dimecres dia 14, a tres quarts de quatre de la tarda

CAMP DE LES CORTS

GRAN PARTIT, A PROFIT DEL CLUB UNIÓ D'IRÚN

SELECCIÓ ESPANYOLA - SELECCIÓ CATALANA

EL GRAN PARTIT DEL DIMECRES A BENEFICI DEL CLUB UNIÓ D'IRÚN

En la darrera Assemblea de la Federació Espanyola el simpàtic Club Unió d'Irún exposava les serioses dificultats amb què topava per a participar en les competicions nacionals, a causa de no estar en consonància els llargs desplaçaments amb les migrades recaptacions. L'Assemblea, unànimement, es féu càrrec de la raó que assistia al Club irunès, i fou aleshores quan la delegació catalana brindà la idea de celebrar a Barcelona un matx en profit seu. La Federació Espanyola ha fet coincidir l'acord de l'Assemblea amb la preparació de l'equip nacional que ha de participar aquesta temporada en el campionat del món, donant així una major solemnitat al festival.

Aquest partit, l'expectació del qual cada dia és més positiva, servirà a l'esmentat entrenador per confeccionar l'equip que haurà de jugar contra Portugal per al Campionat del món.

Respecte al nostre equip, fins avui, dilluns, l'amic i seleccionador català senyor Torrents no el farà públic.

Per aquest partit els socis del F. C. Barcelona, al camp del qual tindrà lloc l'encontre, gaudiran de mitja entrada, contra la presentació del carnet corresponent al present mes de febrer. Als abonats al camp de Les Corts els serà reservada llur localitat fins dimecres al migdia. El despatx de taquillatge continua a les oficines del F. C. Barcelona.

NATACIÓ

A LA PISCINA DEL C. N. BARCELONA

El rècord dels 100 metres braça, batut per Enriqueta Soriano

Ahir diumenge, a les onze del matí, la campeona del C. N. Barcelona, senyoreta Enriqueta Soriano, va intentar contra el cronòmetre, a la Piscina d'aquest Club, millorar el actual rècord de Catalunya i d'Espanya dels 100 metres braña de pit que ella mateixa havia establert.

La seva gesta va ésser coronada per l'èxit, ja que va aconseguii millorar el rècord anterior, establert en 1 m. 36 s. 8-10, i el deixà rebaixat a 1 m. 35 segons.

BASKET

CAMPIONAT DE CATALUNYA DE BASEKT BALL

PRIMERA DIVISIÓ

Grup primer

A. E. Mataró, 28; Patrie, 34.
P. Coratge-Manresa. Suspès.
Juventus-Espanyol. Suspès.

Grup segon

U. G. Badalona, 16; U. C. Joves, 31.
Iluro, 31; C. C. Hospitalet, 15.
Laietà, 22; F. C. Barcelona, 24.

SEGONA DIVISIÓ

Grup primer

Juniors, 28; Iris, 12.
Aeronàutica, 24; Atles, 24.
U. S. Cornellà, 29; C. E. Bages, 16.

Grup segon

Ripollet, 14; Athlètic, 33.
C. N. Sabadell-Cadci. Suspès.
Escletxes, 9; Intendència, 27.

TERCERA DIVISIÓ

Grup primer

Arenys, 35; Intrèpits, 7.
Santfeliuenc, 23; A. O. Badalona, 29

CICLES I ESPORTS
SANROMÀ
Balmes, 62 BARCELONA
BICICLETES ORBEA

Grup segon

A. C. Mollet, 45; S. E. Condal, 6.
Caldetes, 2; Terrassa, 0.
E. C. Mollet (descansa).

AGRUPACIÓ BASKET-BALL

Montserratet, 25; Renaixement, 17.
Natura, 21; Aligues Blaves, 12.
Montgat, 25; Sabadell, 19.
Martinenca (descansa).

CAMPIONAT DE BASKET-BALL DE LA COMARCA TARRAGONA

Gimnàstic-Ben Forjats. Suspès.
Sempre Avant, 20; Reus Esportiu, 5

ARTICLES DE BELLESA - LOCIONS - QUINES - COLONIES - EXTRACTES - POLVOS

Senyoras... Senyors... recordin

Perfumeria SEGALÁ

NAVALLES-MAQUINES D'AFEITAR-BROTXES-SABONS-MASSATGES-DENTIFRICIS

Ministerio de Educación, Cultura y Deporte